REDEEMER COLLEGE LIBRARY
PER/BX/9401/.C36

ABC AUDITED PAID CIRCULATION

CALVINIST CONTACT

DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY

Address all communication to: Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont. — Phone 547-1488 and 547-1489

Authorized as Second Class Mail, Post Office Department, Ottawa, Ontario, and for payment in cash, Postage paid at Hamilton.

DECEMBER 24 and 31, 1965 — No. 729/730 — 21st YEAR OF PUBLICATION

DE WERELD ROEPT OM EEN VERLOSSER

Of het van de aanvang zo bedoeld is weten wij niet, maar het is naar algemeen gevoelen een goed ding, dat de jaarwisseling het Kerstfeest op de voet volgt.

Reeds weken voor het Kerstfeest wordt ons toegezongen, dat er vrede komt, en broederschap, en reinheid, en liefde. Kortom, een nieuwe samenleving. Daar droomt de hele wereld van als het Kerstfeest is. En, zoals met alle prettige dromen, willen wij ook die zolang mogelijk vasthouden. Vooral bij de jaarwisseling. Dan wensen wij elkaar vele goede dingen en in dit wensen spreekt zich de hoop uit, dat het beter zal gaan.

Ach neen, wij weten allemaal wel, dat het niet beter zal gaan. Maar laat ons dan toch in ieder geval een poosje de prettige gedachte eraan vasthouden.

Want de wereld roept om een verlosser.

Toen Hitler in 1945 zelfmoord pleegde, ging er een verlosser dood. Voor velen was hij de man, die de mensheid in het algemeen en het germanenvolk in het bijzonder uit de slavernij van Versailles verlossen zou. Zij hebben hem bejubeld, gehoorzaamd en aangebeden. Totdat bleek, dat hij geen verlosser was. De man ligt thans begraven onder de puinhopen van zijn valse godsdienst.

En de Fransen hebben het na de tweede wereldoorlog van De Gaulle verwacht. Als één man hebben zij zich achter hem geschaard. Maar ook De Gaulle is voor velen een teleurstelling geworden. Die massale meerderheid is in eerste instantie tot 44 percent ineengeschrompeld.

In Indonesië hebben tallozen in Soekarno hun man gezien. Het heeft echter maar een haar gescheeld of de communistische staatsgreep van enkele maanden terug was geslaagd.

En ga zo de wereld maar door. Overal en in alle kringen vindt U teleurgestelde mensen.

Maar de hoop op een verlosser blijft voortleven.

Wie zal ons het goede doen zien?

Ja, wie zal ons het goede doen zien, — daar hebben zich al veel mensen het hoofd op gebroken. Ongelovigen zowel als christenen. Zelfs een man als Job kon er niet uitkomen. En Job was niet de eerste de beste. Niet de mensen, maar God Zelf zei van Job, dat hij vroom was, godvrezend en wijkend van het kwaad. Om jaloers op te worden, als de Here dit van iemand zegt. Maar Job kon er ook niet uitkomen. Het was ook zo verschrikkelijk wat die man heeft moeten meemaken. Toch twijfelde hij niet. Temidden van zijn ellende riep hij: "Ik weet, dat mijn Verlosser leeft . . . ." Ik weet dat mijn Verlosser leeft, ja, maar waar is Hij? Er bestond voor Job geen twijfel of God er wel was. Hij WIST dat Hij er was, alleen maar — hij zag Hem niet! Hij kon geen spoor meer van Hem ontdekken. Het wordt in Händel's "Messiah" wel ontroerend gezongen en de muziek erbij is teer, maar in werkelijkheid was het de kreet van een man, die er geen gat meer in zag. Ik weet, dat mijn Verlosser leeft, dat er een nieuwe wereldorde komt, maar waar is Hij *nu*?

En luister maar goed, diezelfde kreet kunt u nu eveneens horen. Sommigen zoeken het in 'n socialistische samenleving, anderen zoeken het in een wereldkerk. Maar in wezen is de onmacht om verlost te worden, een onmacht om God te vinden. En wie kent het niet in zijn eigen leven? Dan denken wij in de eerste plaats aan hen, die in het afgelopen jaar een zwaar offer hebben moeten brengen (en voor sommigen is het uitzonderlijk zwaar geweest). En wij denken aan hen, bij wie wij het geloof hebben zien wegkwijnen, degenen die onze geloofsgemeenschap hebben verlaten en voor wie wij bevreesd zijn, dat zij de Heiland hebben verlaten. Wij denken aan hen, die met ziekte of tegenslag te kampen hebben. Ach, en wie niet? Wie kent niet iets van de moeilijkheid tussen geloof en werkelijkheid? Ik weet, dat mijn Verlosser leeft, — maar waar is Hij?

• • •

Er is iets kunstmatigs in de oudejaarsavond. Wij zeggen, dat wij de drempel tussen het oude en het nieuwe jaar overschrijden. Maar in werkelijkheid is die drempel er niet. Als de klok twaalf slaat is het nog 31 december en als hij uitgeslagen is is het al 1 januari. Er is geen moment tussen die twee, zelfs geen stip. De dagen en jaren lossen zich in elkaar op. De tijdsindeling is er alleen maar aan toegevoegd zoals men lijnen trekt op een stuk papier. Dat papier wordt niet vaneen gescheiden door die lijnen en zo wordt de tijd niet gebroken door onze kalender.

Mensen worden niet bekeerd op Eerste Kerstdag omdat het Eerste Kerstdag is, al willen sommige verhalen ons dit doen geloven. En onze verwachting voor een nieuwe wereld en een nieuwe samenleving gaat niet in vervulling omdat wij kalenders verwisselen.

Wij zeggen wel als iemand het moeilijk heeft, dat "de tijd hem tegen zit". En als het iemand goed gaat, dan kunnen wij maar moeilijk onze jalouzie bedwingen, want dan zeggen wij, dat hij "de tijd mee heeft". Maar het is niet waar! Niemand kan u vertellen wat tijd is. Niemand heeft er nog een uitlegging van of een synoniem voor kunnen vinden. Want de tijd is van God. Hij alleen weet wat tijd is en Hij alleen kan die tijd gebruiken. En ook de tijd heeft Hij gegeven, opdat wij Hem zouden vinden. Heel ons leven en heel het leven is op Hem betrokken en Hij is in elk moment van ons leven.

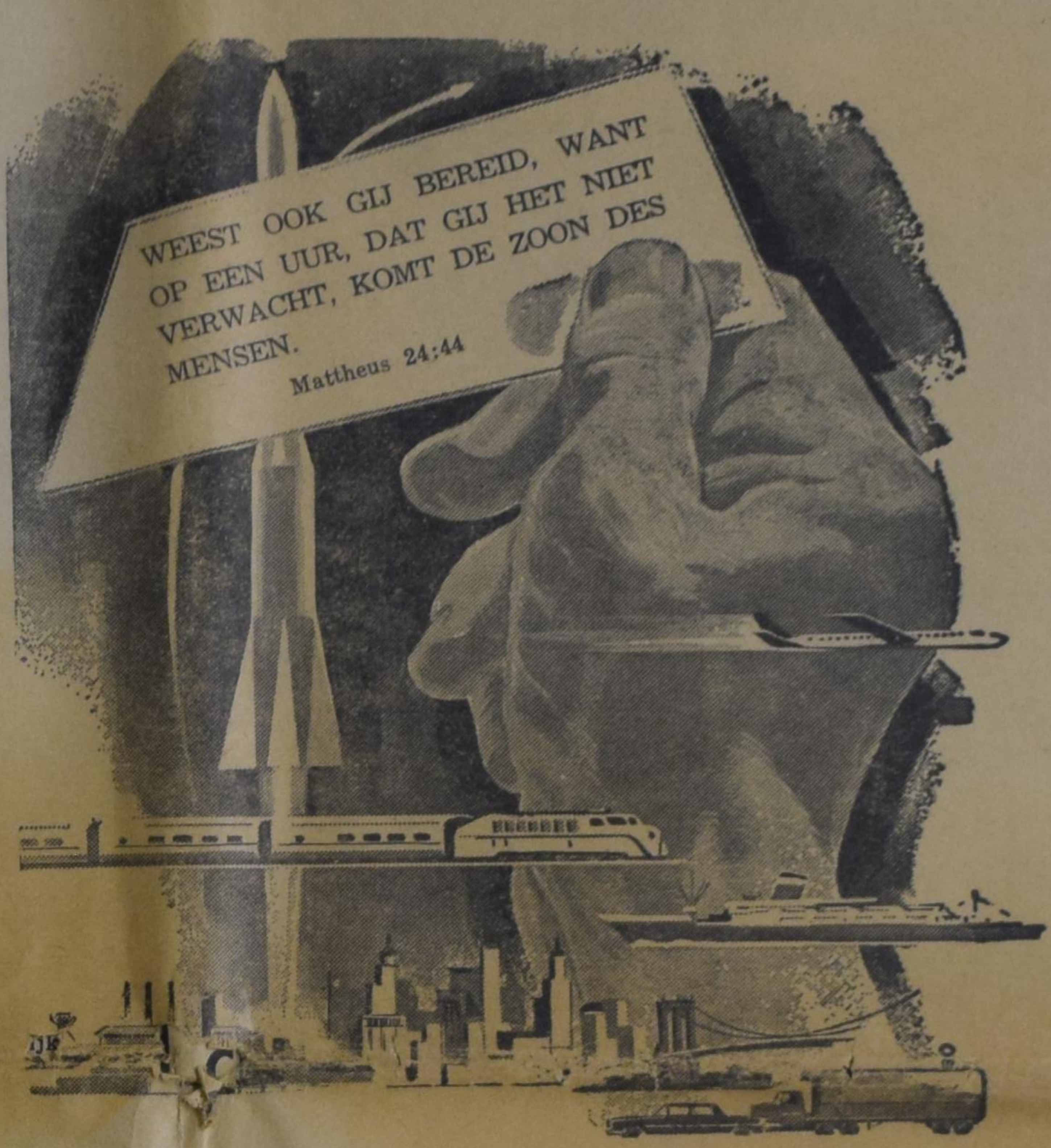

Het is verre van gemakkelijk om dit altijd te zien. Van alles kan ons gezicht op Hem ontnemen. Mijn verdriet en mijn blijdschap, mijn voorspoed en mijn tegenspoed, mijn kennen en mijn kunnen, mijn ambitie en mijn ontspanning, en vooral mijn eigen ik, mijn zelfhandhaving en zelfbescherming kunnen een waas voor mijn ogen zijn, waardoor ik Hem niet zie. Dat kan, zelfs al heb ik mijn geloof niet verloren. Dan nog kan ik zeggen: Ik weet dat mijn Verlosser leeft, — en Hem toch niet zien. Waar is Hij?

Om nog even Job aan te halen: pas toen God hem bij de hand nam en hem toonde wie "dit alles geschapen heeft", wie het alles in de hand houdt, wie de tijd hanteert, en voor wiens verlustiging alles bestaat, — pas toen Job zag dat heel het leven (ook zijn onzegbaar lijden) op Hem betrokken is, en toen hij zag dat God in ieder ding en in ieder moment is, pas toen ging de wereld open voor Job. "Met mijn oor heb ik van U gehoord, *maar nu ziet U mijn oog*". Ik weet, dat mijn Verlosser leeft, maar ik wéét het niet alleen, ik *zie* Hem ook!

De wereld roept om een Verlosser.

Het is niet genoeg als wij weten, dat Hij er is.

Wij moeten Hem *zien*.

En als wij Hem zien, gaan wij van Hem spreken. Denk maar aan de herders in Bethlehem.

D.F.

Beelden van en uit

NEDERLAND

☆

LICHT EN DONKER

1965 - 1966

De kerst- en nieuwjaarskaartenlawine is weer aan het schuiven. De posterijen hebben het er druk mee. Door de emigratie is de stroom van brieven en kaarten verduizendvoudigd en in een enkel geval is de kerstkaart de enige communicatie gedurende het gehele jaar. Teveel staart de blik van vele ouders tevergeefs naar de brievenbus, hunkert hun hart naar een levensteken van de kinderen, dat uitblijft. En dan kan een enkele kaart met een opgedrukte wens het jaar niet meer goedmaken.

In de vorige eeuw schreef Ds. L. J. van Rhijn over zijn gemeentelid Groen van Prinsterer, die 's maandag dikwijls een briefje aan zijn dominee schreef over diens preek van de zondag. Meestal met instemming, aanmoediging en dank. De grote Groen — zo zegt hij — was dankbaar als een kind voor elke kleinigheid.

De soms vereenzaamde ouders in the old country zijn ook dankbaar voor elke kleinigheid en vandaar dat bij kaarslicht en oudejaarsviering niet alleen zij even genoemd moeten worden, doch in de gemeenschap blijvend deel hebben.

Hoe, doet er niet zozeer toe, als de warmte van het hart er maar uit spreekt.

Toen ik, verwachtend dat dit artikel in het Kerstnummer van Calvinist-Contact verschijnt, (dit artikel bereikte ons toen het Kerstnummer al was verzonden - Red.) zocht bij klassieke en moderne dichters om het inspirerend thema, viel het me weer voor de zoveelste maal op, hoe weinig — ondanks de literaire vormgeving — men vindt dat de werkelijke zin weergeeft.

De stal en de herders, Maria en Jozef, bij de Roomse dichters steeds Sint Jozef, de sneeuw en de ster, zij ontvlammen dichtersziel, maar de boodschap klinkt er niet in door. Het sentiment speelt in onze dagen wel een grote rol. Dit openbaart zich in allerlei levensvormen, ook in het openbare leven en in de kerk. De geest van deze tijd is bezig aan omvorming en misvorming. Het feitelijke moet wijken voor de illusie, de logica voor het gevoel, de waarheid voor de relativiteit. Soms zet men de zaak precies op zijn kop. De gruwelijkste misdaden worden vergoelijkt met een milieuschildering van jeugd en opvoeding, de doodstraf is een uitvinding van harteloze mensen en het gebod van een liefdeloze God. De nozem is een aardige jongen, maar zijn ouders deugen niet, trouwe kerkgangers zijn farizeeërs, maar de verloren zoon is de feitelijke Christen, ook als hij niet met berouw naar zijn Vadershuis terugkeert.

Paulus heeft het in een van zijn brieven over wargeesten. Ik dacht, dat we er in onze tijd rijk mee bedeeld zijn. Daarbij is het angstige, dat het critisch oordeel verzwakt. Ook van hen, die levend bij de rijkdom van de Bijbel, meegesleept worden door de waan van de dag.

In ons land verschijnt het ene boekje na het andere, waarin de vrijbuiters aan het woord zijn.

Zo, "de kogel door de Kerk", een aantal interviews met mensen, die de Gereformeerde Kerk vaarwel hebben gezegd en waarin, we zouden haast zeggen, Ds. Buskes uiteraard de inleiding schreef en Professor Rothuizen van de Theologische Hogeschool te Kampen de nabeschouwing.

Men vraagt zich af, waarom deze laatste!

En o wee, als men de draak steekt met deze onbekookte kreten, waarin de geestelijk ontheemden hun gal over hun ouderhuis en moederkerk uitspuwen. Dan is men een ongevoelig mens en verstaat men z'n tijd niet. Intussen verleidt men de onvaste zielen en stimuleert men de verwarring.

(Vervolg op pag. 4)

Een greep uit de inhoud van
Calvinist-Contact
in 1965

Hoofdartikelen en Editorials

	Datum	Pagina
Een pleidooi	8 jan.	1
Een onverstaanbare Kerk?	15 jan.	1
Gevraagd: Een nieuwe Zaligmaker	22 jan.	1
Het lijden van de kleinen	29 jan.	1
Waarover de Kerk gezwegen heeft	5 febr.	1
Achterstand of Schuld?	12 febr.	1
Grenzen der Overheidstaak (1)	19 febr.	1
Vooroordeel?	26 febr.	1
Grenzen der Overheidstaak (2)	26 febr.	1
Gemeenschap der Heiligen	5 maart	1
Grenzen der Overheidstaak (3)	5 maart	4
Het Paradijs	12 maart	1
Grenzen der Overheidstaak (4)	12 maart	1
Karakter	19 maart	1
De Kerk verkent de Industriële Wereld	26 maart	1
Isolatie en Communicatie	2 april	1
De Vrijdag, die goed is	9 april	1
Weg met Hem! Een Kreet op Paasmorgen	15 april	1
Hartverwarmende Interesse en Steun voor Zendingswerk	23 april	1
Niet Hoe, maar Waarom	30 april	1
Het Middelpunt	7 mei	1
"Hitler . . . Connais Pas"	14 mei	1
De Laatste Span	21 mei	1
Serpentines en Serafijnen	28 mei	1
Heeft Holland Afgedaan? (1)	4 juni	1
Heeft Holland Afgedaan? (2)	11 juni	1
Wat gelooft ge ervan?	18 juni	1
Zafnath-Paaneah	25 juni	1
De Wetten der Wellevendheid	2 juli	1
Van Freud naar David	9 juli	1
De Beslissende Factor	16 juli	1
Het onkruid groeit . . .	23/30 juli	1
Sociale Vraagstukken in Discussie	6 aug.	1
Een Les uit New York	13 aug.	1
Welvaartskansen	20 aug.	1
Uw Spraak make U Openbaar	27 aug.	1
Tussen Twee Vuren	3 sept.	1
De Christen en de Ruimtevaart	10 sept.	1
Een "Verkiezingscampagne"	17 sept.	1
Twee Berichten	24 sejt.	1
Een Boodschap van een Medicus	1 okt.	1
Aan de Alarmklok Getrokken	8 okt.	1
Geen Monopolie	15 okt.	1
Geeft Gij Hun Te Eten	22 okt.	1
De Strijd om het Boek	29 okt.	1
Sprekende Kiezers	5 nov.	1
Wij Canadezen . . . (1)	12 nov.	1
Wij Canadezen . . . (2)	19 nov.	1
Ons Houvast	26 nov.	1
Een Korte Tijd	3 dec.	1
De Conclusie	10 dec.	1
Wie het Kind gezien heeft, heeft de Vader gezien	17/24 dec.	5

Buitenlandse Overzichten van Prof. Mr. L. W. G. Scholten

	Datum	Pagina
Het Raadsel van de Duitse Sphinx	8 jan.	1
Hij heeft gezworen tot zijn schade, evenwel verandert hij niet	29 jan.	1
De oorlog gewonnen, maar de vrede verloren	5 maart	1
Verlenging van verjaringstermijnen voor bepaalde oorlogsmisdrijven	2 april	1
De Geschiedenis wordt Eentonig	30 april	1
De Aansporing van Mevrouw Gerbrandy	28 mei	1
Democratie in de International Gemeenschappen	25 juni	1
Het werelddeel der Toekomst	23/30 juli	1
Singapore — Leeuwenstad	27 aug.	1
De Kwestie Kashmir	1 okt.	1
Duitse Democratie	29 okt.	1
Late gevolgen van het kolonialisme	3 dec.	1

Beelden uit Nederland

	Datum	Pagina
Huilen met de wolven in het bos	8 jan.	3
Droom en Werkelijkheid	22 jan.	4
Mannen in hun Tijd	5 febr.	1
Een Valse Tegenstelling	19 febr.	1
Nederlanders buiten en in Nederland	5 maart	6
Ten Val	12 maart	2
Een zoon van ons volk	19 maart	1
Thans en twintig jaar geleden	2 april	5
Het Nieuwe Kabinet	23 april	2
Verloving, Herdenking, Toekomst	21 mei	1
"Schouten" Herrees — Woningnood in 1970 de baas!	4 juni	1
Intern Economisch Evenwicht	18 juni	2
Verloving van Prinses Beatrix	2 juli	5
De "stem" van het volk en de stem van het hart	16 juli	5
Spiegelbeelden van deze tijd	13 aug.	4
Golf van Geweld	13 aug.	4
"Politiek is overal mijn vrind"	27 aug.	5
Leer en Praktijk	10 sept.	2
De Ogen Open	24 sept.	4
Troonrede en Miljoenennota	1 okt.	5
Contact met het Volk	15 okt.	1
Regering en Parlement	29 okt.	2
Politieke Spanningen	12 nov.	4
Tweede Kamer Accoord me het Huwelijk van Prinses Beatrix	19 nov.	1

Kerkelijke Onderwerpen

	Datum	Pagina
De Prediking over de Schepping	8 jan.	3
Samenwerking of Eenheid? (1)	22 jan.	1
Samenwerking of Eenheid? (2)	29 jan.	4
Het Eerste Woordenboek voor Wetenschappelijk Atheisme	5 febr.	2
Wat wil Sjaloom eigenlijk?	5 febr.	3
Pastorale Zorg voor Zieken (1)	12 febr.	2
Het Zondagsmateriaal van de United Church	12 febr.	8
De Rechtspersoonlijkheid van een Kerk	19 febr.	3
De Pastorale Zorg voor Zieken (2)	19 febr.	4
Meningsvorming in de Nederlandse Gereformeerde Kerken inzake de aansluiting bij de Wereldraad van Kerken	19 maart	2
De Anglican Church in Australië	21 mei	7
Christelijke Kerken en Organisaties bezinnen zich op hun werk aan de Universiteiten in Canada	4 juni	4
Synode van Dort (1)	18 juni	3
Synode van Dort (2)	25 juni	3
De Strijd over de Nieuwe Zondagschoolcursus in Canada	23/30 juli	4
Miss Timmer Analyses United Church Curriculum	23/30 juli	8
Vijftig Kaarsjes voor Neerlandia	20 aug.	3
Rooms Katholieke Schriftcritiek (1)	3 sept.	1
Rooms Katholieke Schriftcritiek (2)	10 sept.	1
Aan de Alarmklok Getrokken (1)	24 sept.	1
Een Nieuwe Theologische Faculteit te Parijs	24 sept.	7
Aan de Alarmklok Getrokken (2)	1 okt.	3
Aan de Alarmklok Getrokken (3)	8 okt.	1
Kruimels voor Korea	8 okt.	2
In welke Koers gaan de Nederlandse Gereformeerde Kerken?	5 nov.	2
Godgeleerdheid Zonder God (1)	3 dec.	4
Godgeleerdheid Zonder God (2)	10 dec.	1

Sociale Actie

	Datum	Pagina
God haat lafaards	9 april	3
Vrijheid "Bepaald"	30 april	3
"Justice and Liberty" voor de McRuer Commissie	7 mei	2
Het paard achter de wagen spannen	14 mei	7
Presenteerblaadje Politiek	28 mei	3
C.J.L. Foundations Petitions B.C. Government to end Union Dictatorship	6 aug.	8
Recht en Vrijheid	13 aug.	2
Heel erg bedankt, meneer de President	20 aug.	6
Het Ontario Petitionnement van 1963 Brits Columbia 1965	27 aug.	2
14(b): "De President deed wat hij kon"	29 okt.	6

Women's Corner

	Datum	Pagina
Roemen in het Kruis	2 april	8
Faith and Money (1)	14 mei	8
Faith and Money (2)	4 juni	6

Voor de Farmers

	Datum	Pagina
De Landbouwer in Canada	29 jan.	8
Er zijn tuinders nodig in de Annapolis Valley, Noca Scotia	2 juli	8
Chr. Farmers Federation	26 nov.	8

Onderwijs

	Datum	Pagina
Teachers gevraagd	22 jan.	6
Student Loan Fund	29 jan.	6
Bill Fifty-Four	12 maart	8
Tomorrow	2 april	8
Zomercursus voor Christian Schoolteachers	28 mei	5
Tweede Jaarlijkse Conferentie voor Christelijke Onderwijzers en Onderwijzeressen	3 sept.	5
Een Historische Dag voor de A.R.S.S.	22 okt.	1
Op weg naar een Calvinistische Universiteit	5 nov.	5

Politiek

	Datum	Pagina
En toch was er eenheid	8 jan.	3
De Leiders	19 maart	5
Canadese Pensioenregelingen	11 juni	8
14(b). Belofte maakt Schuld	18 juni	8
Canada's Grondwet — De Fulton-Favreau Formula	23/30 juli	5
Zuid-Vietnam is een Bloedende Partij	23/30 juli	7
Dominion-Provincial Conference	13 aug.	8
Het "Canada Pension Plan"	17 sept.	4
De Amerikaanse Pers over de Canadese Verkiezing	26 nov.	1
Wat wordt uit Indonesi[illegible]	3 dec.	4

Diverse Artikelen

	Datum	Pagina
Sir John Alexander Macdonald	15 jan.	2
Onze Overtuiging	15 jan.	4
Over de Kunst van het Lezen	22 jan.	3
Nieuws van het Westelijk Front (1)	22 jan.	5
Nieuws van het Westelijk Front (2)	29 jan.	2
Vragen rond de "R" in A.R.S.S. (1)	29 jan.	5
Vragen rond de "R" in A.R.S.S. (2)	5 febr.	4
Vragen rond de "R" in A.R.S.S. (3)	12 febr.	4
Met Geheel Het Verstand	19 febr.	2
Het Geheim van de Vooruitgang	19 maart	4
De Zorg voor de Geesteszieke	9 april	1
Een Verhaal over de Bevrijding	7 mei	3
U kunt me nog meer vertellen . . .	14 mei	1
Het Land van Contrasten (1)	14 mei	4
Het Land van Contrasten (2)	21 mei	2
De Canadese Indianen in hun Overgangstijd	4 juni	7
Liefde, Huwelijk en Gezin	11 juni	1
Bruggenbouw	11 juni	2
Het Land van Contrasten (3)	11 juni	3
"Opdat de laatste loodjes niet te zwaar wegen"	11 juni	4
Gevaarlijke Verschraling	18 juni	1
Wat doet Canada voor zijn Zorgenkinderen	18 juni	5
De Juiste Diagnose	25 juni	2
Canada's Eerste Ministers sinds 1867 (1)	25 juni	3
Critiek Stadium	25 juni	4
Oud-Canadese Geschiedenis ontdekt in Ontario	25 juni	7
Krijgen de Domoren de Kroon?	2 juli	1
De Atoom en de Toekomst	2 juli	2
Materiële Welvaart en Culturele Armoede	2 juli	3
Canada's Eerste Ministers sinds 1867 (2)	2 juli	7
Canada in een Crisis	2 juli	7
Narcissus en de Geestelijke Crisis in Canada	9 juli	1
De Amerikaanse Studentendemonstraties (1)	9 juli	4
Zuidafrikaanse Protesten tegen Nederlandse Schenking	9 juli	8
De Amerikaanse Studentendemonstraties (2)	16 juli	1
Opvoedkundige Vrijheid	16 juli	3
Rijkdom en Faam voor het kleine Fort McMurray	23/30 juli	3
Hans Selye, Man van de Wetenschap	6 aug.	7
De Nieuwe Steden van Brits Columbia	13 aug.	3
Reisbrieven uit het nabije en midden Oosten	13 aug.	7
Hebben we nog "tijd"?	20 aug.	2
Reisbrieven uit het nabije en midden Oosten	20 aug.	4
Reisbrieven uit het nabije en midden Oosten	27 aug.	3
Nes Ammin, Banier de Natien	27 aug.	4
Reisbrieven uit het nabije en midden Oosten	3 sept.	6
Reisbrieven uit het nabije en midden Oosten	10 sept.	7
Reisbrieven uit het nabije en midden Oosten	17 sept.	1
Een Zwarte Afrikaner over de Rassenmoeilijkheden in de U.S.A.	24 sept.	5
Reisbrieven uit het nabije en midden Oosten	24 sept.	7
Reisbrieven uit het nabije en midden Oosten	1 okt.	4
Reisbrieven uit het nabije en midden Oosten	8 okt.	8
Reisbrieven uit het nabije en midden Oosten	15 okt.	3
Waarom bezocht de Paus de V.N.?	29 okt.	3
"Salem" gaat ons allen aan!	29 okt.	8
Canada's beroemdste Schilder Tom Thomson	5 nov.	8
Ongegrond Optimisme	12 nov.	1
Reisbrieven uit het nabije en midden Oosten	26 nov.	4
Het Geheim van de Schoonheid van de Christelijke Wetenschap (1)	10 dec.	3
Reisbrieven uit het nabije en midden Oosten	10 dec.	7
Het Geheim van de Schoonheid van de Christelijke Wetenschap (2)	17/24 dec.	3

Invitatie

Wij hebben de versiering aangebracht
De laatste hand gelegd aan wat wij kerstgroen noemen
Een engeltj' in de boom ons tegenlacht
En in een kamerhoek staan bloemen.

Alles is klaar, wij zijn gereed voor 't feest
En zullen vele gasten welkom heten
O ongenode gast, ik ken U niet bij name
Dat gij ook in ons midden kwame
Er wacht een warm hart en maal op U, wees niet bedeesd.

O ongenode gast, laat U niet langer noden
Ook al vertrouwt ge 't aanbod niet.
Ge denkt: dat 's niet van deze wereld
Dat ik liefde en eten krijg om niet.

Ge hebt schoon gelijk, als ge in mijn hart kondt lezen
Zou 't blijken dat IK niet zo vrijgevig ben
Doch dra ge verder leest en dieper in mijn wezen
Herkent gij de Bestuurder van mijn pen.

Wij hebben de versiering weggenomen
De ongenode gast is niet gekomen.
Het lachend' engeltje weer in de doos gedaan,
De bloemen voor het venster staan.
Het komend jaar als ik het mag beleven
Ga ik langs velden en door dreven
Op zoek naar d' ongenode gast.
Heer, wilt Gij dan mijn schreden leiden,
Opdat ik hem ontmoeten mag
Die 'k voor mijn geestesoog zie lijden
Aan 't geen ik in Uw Woord geschreven zag.

Mattheus 25.31-45. Jelle Veenstra

WIE ZIJN DOEL NOG NIET BEREIKT HEEFT . . .
kome maar naar

BRAMPTON,
de stad van de toekomst!

Er wordt hier goed verdiend, er is werk voor iedereen . . .
en Frank Harkema helpt iedereen
met werk, huizen kopen of huren.

FRANK HARKEMA
REAL ESTATE BROßER
29 McLaughlin Rd. North Brampton, Ont.

Toronto Board of Education
Avondklassen voor Nieuw-Canadezen

SCHRIJF NU IN VOOR DE WINTER CURSUS
3 JANUARI — 31 MAART 1966
7.30 n.m. tot 9.30 n.m. — Kosten $2.50

Speciale Cursus voor Beginnelingen

Lessen worden op 4 avonden per week gegeven,
maandag t.m. donderdag, in

Orde Street Public School — East of McCaul, South of College.
Bloor Collegiate Institute — Bloor Street near Dufferin Street.
Eastern High School of Commerce — South of Danforth at Donlands Ave.
King Edward Public School (dinsdag en donderdag) — Bathurst Street near College.
Hughes Public School (maandag en woensdag) — Caledonia Road north of St. Clair.

Vier-Jaar Klassen

Een afgerond programma, leidende tot "grade-standing" en certificatie. Elke klas krijgt les op twee avonden per week in de volgende scholen:

Bloor Collegiate Institute
Parkdale Collegiate Institute
Eastern High School of Commerce
North Toronto Collegiate Institute
Humberside Collegiate Institute
Parkway Vocational School
Central High School of Commerce
Oakwood Collegiate Institute
King Edward Public School

GRAHAM M. GORE, Director of Education.
JOHN V. MILLS, Chairman.

World Wide Travel Service
300 WILSON AVE. (Bathurst/Highway 401)
DOWNSVIEW, TORONTO, ONT.

Het enige door alle lucht- en scheepvaartmaatschappijen erkende Nederlandse reisbureau in Toronto.

Wij komen bij U thuis Uw reis bespreken.
Laat Uw reisproblemen onze zorgen zijn.

ADRIAAN LIMBERTIE
's avonds HI 4-8280

ME 5-5661

CALVINIST-CONTACT
DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY
P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.
Phone 547-1488 and 547-1489

Editorial Committee: Revs. J. Geuzebroek (president), J. Van Harmelen (secretary), Dr. R. Kooistra.
Editor: D. Farenhorst.
Publisher: Guardian Publishing Company Ltd., Hamilton, Ontario.

Calvinist-Contact is published Friday every week.
Closing date: Saturday before date of issue.
Subscription price: $5.00 per year.
All communications should be addressed to the office of Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Articles in this paper express the viewpoints of the authors and do not necessarily express the opinion of the editors.
The publisher will not be responsible for the loss of any manuscript, drawing or photograph. The publisher accepts no responsibility for opinions of its authors.
Characters and names in fiction stories in this weekly are imaginary. Contents may not be reprinted without permission of the publisher.

VAREN IS:
Werken èn leven op zee

Rev. H. Uittenbosch, de bekende evangelisatiepredikant speciaal belast met de zorg van zeelieden op de St. Lawrence Seaway, heeft in woord en geschrift herhaaldelijk er op gewezen, dat het beeld dat men van de tegenwoordige zeeman heeft, meestal een karikatuur is van de werkelijkheid. Het gevolg is, dat wanneer een schip een haven aandoet en de bemanning de stad intrekt , deze mensen vaak met een scheef oog worden aangezien.

Dit is op zichzelf reeds een onprettige ervaring voor deze mensen, maar het bemoeilijkt tevens het contact tussen hen en de bevolking op de wal.

De liefde moet van twee kanten komen. Vandaar dat Rev. Uittenbosch, telkens wanneer hij het over zeelieden heeft, tracht het juiste begrip bij te brengen. Zeelieden zijn doorgaans zeer intelligente mensen, die veel lezen en daardoor over veel dingen kunnen meepraten. Aan de andere kant tracht Rev. Uittenbosch de zeelieden zelf er toe te brengen ten volle gebruik te maken van hun talenten, welke die talenten dan ook maar mogen zijn. Dit maakt niet alleen het leven aan boord prettiger en interessanter, het helpt tevens de "image" van de zeeman te herstellen tot wat het werkelijk is.

Zo heeft Rev. Uittenbosch onlangs een officier van het M.V. 'Hollands Dreef' aangespoord iets op schrift te stellen over het werken en leven op een koopvaardijschip. Deze officier, Stuurman J. W. Boven, heeft dit nu gedaan en het doet ons genoegen zijn artikel hierbij aan onze lezers aan te bieden. Het geeft ons een kijk achter de schermen, — of liever: achter de stalen wanden.

Van de gelegenheid maken wij gebruik een herhaald verzoek om lectuur van Rev. H. Uittenbosch door te geven. Alle goede lectuur is welkom. Zijn adres is: 102 Aurora Ave. Pointe Claire, P.Q.

Red.

Ja, wat is varen eigenlijk? Wat voor mensen bemannen de Nederlandse Koopvaardijschepen? Wat doen deze mensen ver van huis in hun vrije tijd? Waarom hebben zij een beroep gekozen, dat hen zo lang gescheiden houdt van hun thuis?

Vele vragen, waar de doorsnee "walmens" veelal geen, of een foutief antwoord op heeft.

Ik zal trachten U in dit korte bestek een en ander duidelijk te maken en proberen U de redenen te doen begrijpen waarom er mensen zijn, die dit vak gekozen hebben en waarom zij er van houden.

Varen is werken èn leven op zee. Dit is een waarheid, die voor iedere zeevarende geldt, of hij nu Kapitein op een groot passagiersschip is of Lichtmatroos, nautisch of technisch Officier. Zij houden van hun werk, de ruimte, die zij in hun vrije tijd vinden, de speciale sfeer van de kleine gemeenschap, de teamgeest.

Varen is werken. Net als ieder ander moet de zeeman werken om in zijn onderhoud en dat van zijn gezin te kunnen voorzien. Een jaar achter elkaar staat hij in dienst van zijn Maatschappij, ook op zondag en als het nodig is ook 's nachts. 365 Dagen lang woont hij op zijn "bedrijf". Tegen de vele en grote nadelen, die dit voor hem heeft, wegen de voordelen ruimschoots op.

Zijn werk zal niet gauw een sleur worden. Daar zorgen de voortdurende veranderingen wel voor. Ik noem U alleen al de klimatologische veranderingen; hoewel deze niet altijd even prettig zijn, zullen deze toch zorg dragen voor een steeds weerkerende afwisseling. Verder kent het beroep zelf vele verschillende aspecten.

Een Stuurman op een vrachtschip is, wanneer zijn schip op zee is, natuurlijk in de eerste plaats nauticus en navigator, maar onderschat U zijn vele andere werkzaamheden niet; deze zijn er legio. Om enkele te noemen: wanneer het schip in een haven ligt, heeft hij de supervisie over de belading of de lossing; de omvangrijke lading-administratie; de loonadministratie; de geneeskundige verzorging; het onderhoud van het schip; de voeding van de opvarenden.

Deze grote verscheidenheid treft men ook aan bij de Scheepswerktuigkundige. In de eerste plaats heeft hij te zorgen, dat het schip blijft varen. Hij moet daarom vertrouwd zijn met alle soorten van voorkomende voortstuwinginstallaties. Bovendien komt daarbij de zorg voor alle apparaten en toestellen, die lopen, draaien of bewegen. Bijvoorbeeld: de wasmachines en centrifuges van de wasserij, de vries- en koelkamers voor proviand en eventueel voor aan bederf onderhevige lading, de verlichting en verwarming van de verblijven der bemanning, het sanitair systeem. U ziet, teveel om op te noemen.

Maar varen is óók leven. De zeeman woont gedurende een bepaalde tijd aan boord van zijn schip en heeft dan uiteraard ook vrije tijd. Doordat hij bij wijze van spreken boven op zijn werk leeft, bestaat het grote gevaar, dat hij zich in zijn vrije uren daar niet voldoende uit kan terugtrekken, zich er niet van kan losmaken.

Al naar gelang de geaardheid van de zeeman, zal zijn vrije tijd voor een groot deel gevuld worden met het schrijven van lange brieven aan zijn gezin, of met het studeren voor een hogere rang, het beoefenen van hobbies (fotografie, filatelie, houtbewerking, etcetera).

Wanneer het schip enige tijd in en haven ligt, is er meestal wel gelegenheid om een indruk te krijgen van het land, zijn bewoners en hun gewoonten. Helaas zijn deze indrukken vaak maar erg oppervlakkig, enerzijds door de korte tijd, die men in dat land kan doorbrengen, anderzijds door het gebrek aan geschikte contacten met de inwoners van dat land. Bovendien is er vaak ook nog de taalbarrière.

Een antwoord te geven op de vraag hoe iemand er toe komt om een varend beroep te kiezen, is geenszins eenvoudig.

Het varen heeft vele aantrekkelijke kanten. Ik noemde U reeds de aparte sfeer, die aan boord van een schip heerst. Een andere aantrekkelijkheid is het werken met steeds weer andere mensen in de verschillende havens. Dit geldt speciaal voor de stuurlieden bij het laden en lossen; hierdoor krijgt men een wat ruimere kijk op de verhoudingen en toestanden om ons heen in de wereld, men groeit uit boven de enge gedachtensfeer, waarin men is grootgebracht.

Vanzelfsprekend is, dat dit beroep ook haar nadelen kent. Laat ik voorop stellen, dat lang niet iedereen er voor geschikt is dit leven te leiden op de juiste manier. Niet iedereen kan zich voor een jaar losmaken van zijn gezin, met als enige communicatie de brieven. Al die belangrijke dagen, die het familieleven markeren, te moeten missen, deze alleen maar in gedachten mee te kunnen maken, terwijl je zelf ver van huis ergens op die onmetelijk grote plas water zit, of in een vreemde havenstad, waar de mensen je taal niet spreken en waar je heg noch steg kent, valt vaak niet mee.

Maar wanneer de mooie dingen opwegen tegen de nadelen van dit beroep, wat iedereen voor zich moet uitmaken, dan is het zeemansleven een machtig mooi leven.

J. W. Boven
Derde officier (Stuurman)
"M.V. Hollands Dreef"

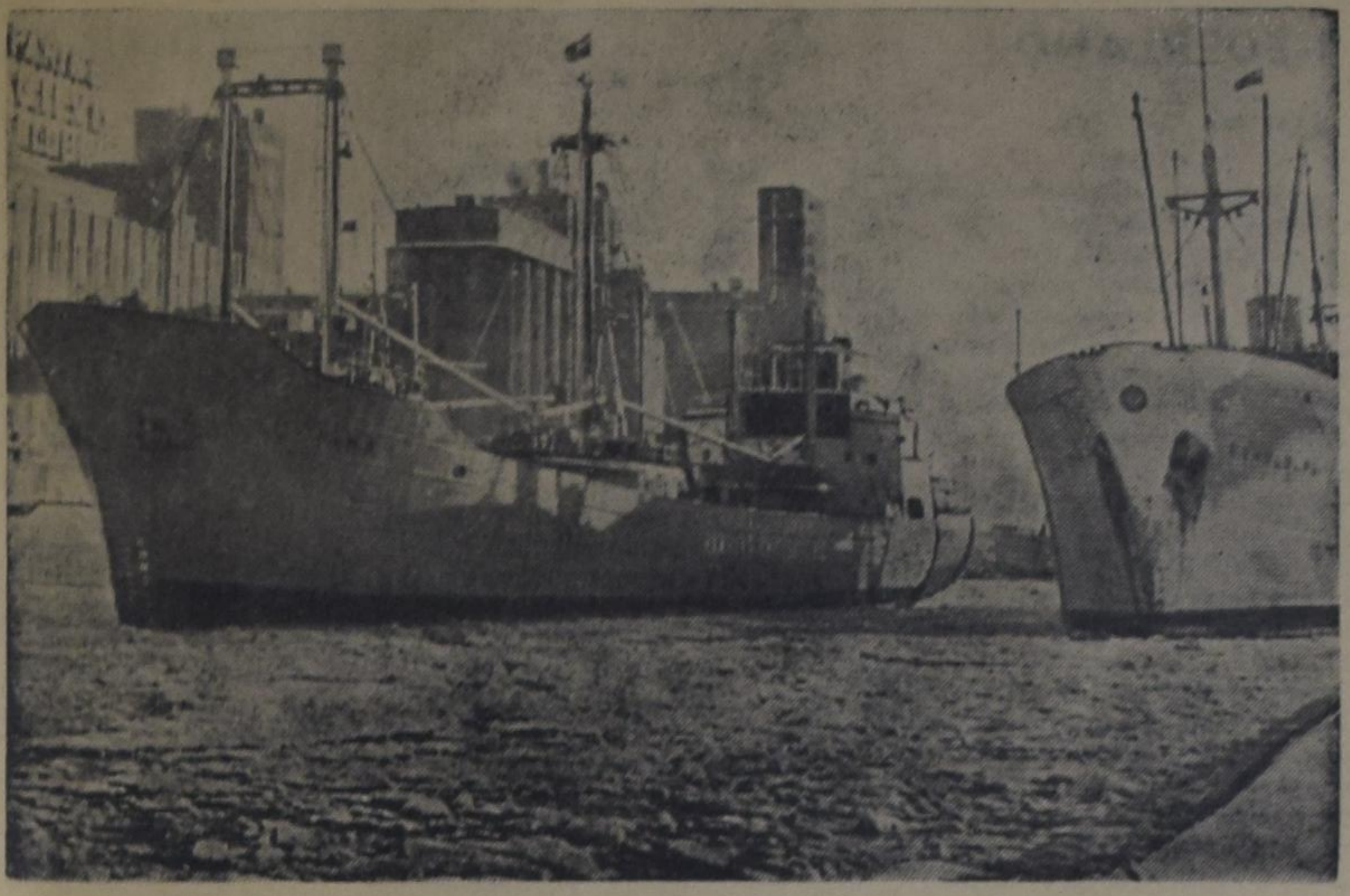

Elk jaar bij het intreden van de winter houden de zeeschepen die laat in het seizoen de Sint Laurens rivier opvoeren een wedstrijd met het ijs om weer buitengaats te komen. Meestal weten de boten tijdig te ontkomen, doch soms moet er een, die vertraging had of te veel risico nam, zich gewonnen geven en in Canada overwinteren.

Fast falls the eventide

Twixt me and the grave,
But a sigh,
And a fleeting, longing glimpse,
Of years sped by.
Twixt now and the womb,
But a day,
The evening is the tomb,
For I can't stay.
'T seems small was my cast,
Short my role,
And yet these were years and years,
All of my soul.
The sun sets so fast,
Night is nigh,
Little time there is, I know,
For time flies by.
And when my night comes
Can I say
To God, I looked for light of
That second day?

Christine Praamsma

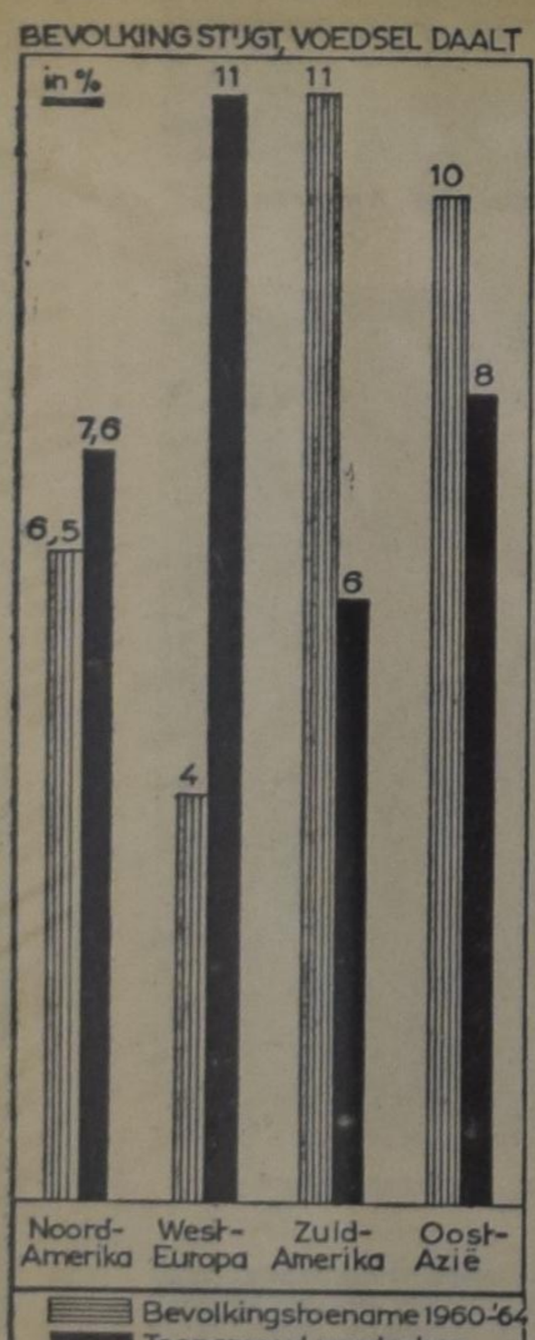

MEER MONDEN DAN ETEN

Volgens de FAO, een organisatie van de Ver. Naties, worden de komende vijfendertig jaar een kritieke periode voor de wereld. De scheidingslijn tussen de ontwikkelde landen en de onderontwikkelde landen zal veel groter worden. In de afgelopen vijf jaar is de voedselproduktie in de onderontwikkelde landen sterk achter gebleven bij de groei van de bevolking. In de geïndustrialiseerde landen, West-Europa en Noord-Amerika, is de voedselproduktie sterker gestegen dan de bevolkingsgroei. De ontwikkeling van deze cijfers in de komende jaren zal van bijzonder veel belang zijn in de geschiedenis van de mensheid. Zal men in de zwakke landen voldoende voedsel kunnen gaan produceren om de miljoenen voedsel te verschaffen of zullen de vele nieuwe staten toch weer, zij het in andere vorm, van de enkele groten afhankelijk worden?

HOLLANDSE SCHEURKALENDERS

Om teleurstelling te voorkomen bestel nu Uw Maranatha, Honingdroppels, Kruimkens van 's Heren tafel Scheurkalenders .... $1.75.
Daily Manna Calendar .... $2.20.
Oranje Kalenders .... $1.35.
Kerstkaarten met Bijbeltekst $1.10.
Succes Agenda's Refills .... $2.69.
Beautiful Canada Calendar $1.25

Alle bovengenoemde artikelen worden franco gestuurd.

VAN DELFT'S
Book and Gift Shop
1058 Main St. W. - Hamilton, Ont.
Phone JA 8-1932

Wacht niet langer

tot het te laat is. In de natuur zijn kruiden gewassen ook voor Uw kwalen. Wij leveren deze reeds 40 jaren en boeken ongelooflijke resultaten. Verergert Uw toestand niet door het slikken van allerlei giftige pijnstillende dingen, doch neemt de onschadelijke Florageneeskruiden, welke reeds duizenden van hun ziekten genazen. Zij kunnen nooit kwaad, doch alleen goed doen. Meldt Uw ziekte en klachten aan ons.

Voor Canada uitsluitend volle kuren (9 mnd. à $18,00 bij vooruitbetaling).

Kruidenhuis "FLORA"
Westersingel 40, Groningen, Ned.

REISPLANNEN?

Neem eerst kontakt op met KOOPS TRAVEL SERVICE LTD.

Wij verzorgen al Uw booten vliegreizen, indien gewenst, bij U aan huis. Vraag geheel vrijblijvend, voor prijzen, vliegschema's, en nieuwe afvaartlijsten van de Holland America-Lijn. Bij voldoende deelname halen wij Uw ouders weer uit Nederland, in april 1966.

BESPREEKT UW REIZEN VROEGTIJDIG
via
KOOPS
TRAVEL SERVICE LTD.
Box 307, Burlington, Ont.
634-1813

Dag en nacht bereikbaar. Kantooruren: dagelijks tot 5.30 P.M. Vrijdags tot 9.00 P.M. Zaterdag van 8.30 tot 12.30.

Geef Uw
Adresverandering
steeds tijdig op
aan de
Administratie van
CALVINIST-CONTACT

HOLLAND LIFE
1130 Bay Street, TORONTO 5 - WA 5-4511

Kantoren:
TORONTO
2145 Avenue Road
485-9406
TORONTO
2828 Bathurst St.
RU 7-5637
HAMILTON
20 Tisdale Street S.
JA 8-0147
LONDON
150 Elmwood Ave.
GE 8-8439

Kantoren:
MONTREAL
3600 Van Horne
731-9421
VANCOUVER
302 - 1237 Burrard St.
683-9685
NEW WESTMINSTER
704 Sixth Street
526-4494
EDMONTON
9924 - 106th Street
429-3381

GEZINSVERZORGING — SPAREN
OUDEDAGSVOORZIENING

Christian Perspectives 1965

arss

JUST OFF THE PRESS . . .

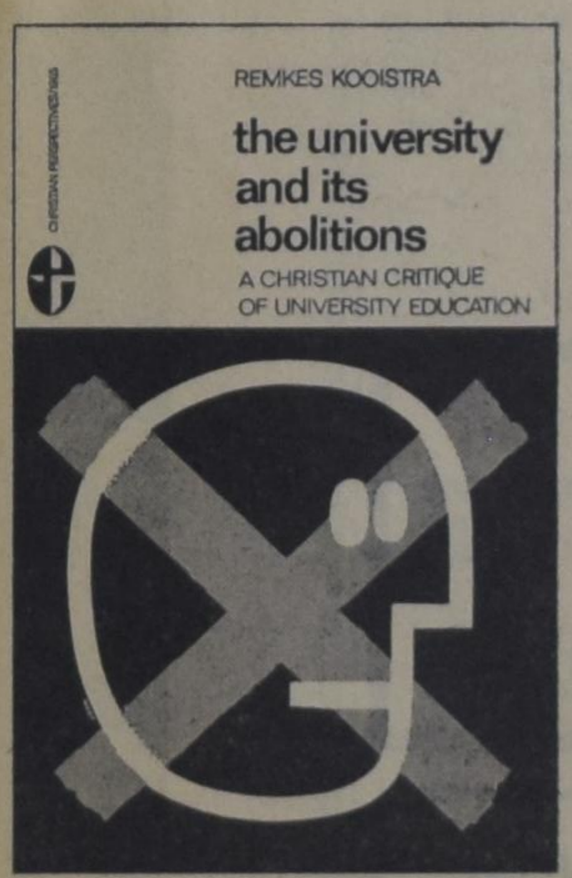

Here is an analysis of the modern university, its power and its failure. $1.25

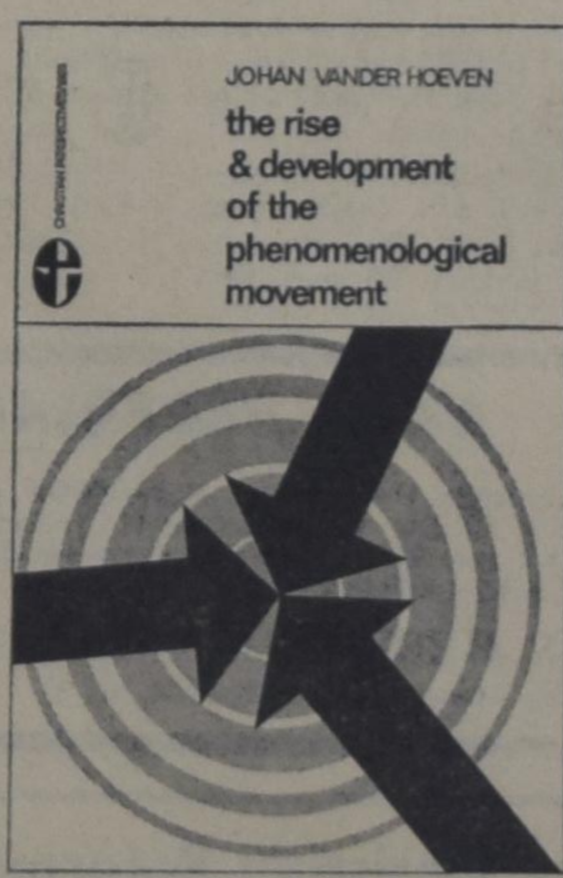

A penetrating Christian appraisal of an influential school of thought in a modern world. $1.25

There is nothing like them. These books show again what The Association for Reformed Scientific Studies wishes to do for our students at the university. By ordering these books you support the A.R.S.S. in performing its task.

CHRISTIAN PERSPECTIVES 1962

"Organic Life and the Evolutionistic World and Life View", by J. J. Duyvené de Wit.

"Philosophy", by Hendrik Van Riessen.

"Scriptural Religion and Political Task", by H. Evan Runner. $2.50

CHRISTIAN PERSPECTIVES 1963

"The University and its Basis", by Hendrik Van Riessen. $1.00

"A Christian Approach to Sociology"; "Facts and Values", by Remkes Kooistra. $1.00

"A Christian Critique of Art", by Calvin Seerveld. $1.00

CHRISTIAN PERSPECTIVES 1964

"A Christian Critique of Literature", by Calvin Seerveld. $1.25

"The Meaning of Ethos", by F. H. Von Meyenfeldt. $1.00

"The Nature of Religion", by Paul G. Schrotenboer. $ .50

•

Place and Task of an Institute for Reformed Scientific Studies $ .25

•

Order from the distributor:

GUARDIAN PUBLISHING COMPANY LIMITED
Box 312, Station B, Hamilton, Ontario

Beelden van en uit NEDERLAND

(Vervolg van pag. 1)

In de hetze tegen Zuid-Afrika staan Gereformeerde professoren, journalisten en predikanten in de voorste rij. Ten aanzien van de moorden in sommige centraal-Afrikaanse landen en de onderdrukking van de Papoea's in het voormalig Nederlands Nieuw-Guinea, om maar niet te spreken van de concentratiekampen in de communistische landen, schijnen hun gewetens in het geheel niet bezwaard te zijn.

De "Umwertung aller Werte" is in volle gang. Geestelijk, cultureel, staatkundig en maatschappelijk. De regeringspolitiek in Nederland en de harmonisering van het economisch beleid in de Europese Economische Gemeenschap leiden tot een steeds hoger kostenpeil.

Het leven wordt onhoudbaar duur, de inflatie woekert onrustbarend door. Alleen de producenten die de stijgende kosten en geldontwaarding kunnen doorberekenen en de groepen van onze bevolking, die een "waardevast" inkomen genieten, varen hier wel bij, de rest wordt de dupe.

Dr. Holtrop, de president van de Nederlandse Bank, hief voor de zoveelste maal zijn vinger waarschuwend omhoog: "Er is reden te geloven, dat het huidige tempo van geldontwaarding niet zal kunnen voortduren zonder te leiden tot ernstige bijverschijnselen. Langjarige contracten, gebaseerd op de verwachting van voortgezette prijsinflatie en niettemin ruime werkgelegenheid lijken mij om die reden grote risico's met zich te brengen."

De prijzen in Nederland zijn in 5 jaar met 21% gestegen. Een brood van 8 ons kost vandaag 72 cent, niettemin vragen de bakkers een verhoging van 8 cent. De vleesprijzen bleven in de slagerijen op hetzelfde peil, hoewel de markt belangrijk zakte. De voorzitter van de Christelijke Middenstands Bond ging heftig te keer tegen de Minister van Economische Zaken en de Consumentenbond, die de gebruiksprijs te hoog vonden.

Aan nieuwbouw wordt in Nederland intensief gewerkt. Minister Bogaers pakt de zaak energiek aan en hoopt in 1970 de woningnood bezworen te hebben. Toch zien velen in deze politiek niet een bevredigende oplossing.

De heer W. Aantjes, lid van de Tweede Kamer zeide: "Jaarlijks worden duizenden zwaar gesubsidieerde woningwetwoningen gebouwd, waar mensen intrekken met salarissen van f 15.000,—, f 20.000,— of meer per jaar, en wie er ook maar met de vinger naar durft te wijzen met de vraag, of dit aantal (60.000 van dit soort) misschien te hoog is, wordt uitgekreten voor a-sociaal."

Het is duidelijk, dat op deze wijze van een z.g. doorstroming niets terecht komt. De huren zullen per 1 januari '66 met 10% worden verhoogd en een jaar later weer, doch wat men van overheidswege stelselmatig weigert, is het geven van meer vrijheid.

Niet onvermakelijk is de inconsequentie, dat eenvoudige lieden die zonder vergunning bouwen, gedwongen worden hun huis weer af te breken, terwijl toen de heer Philips, de machtige industrieel uit Eindhoven, in Friesland op eigen gelegenheid een zomerbungalow liet bouwen, men wel gelegenheidsmotieven vond om hem ter wille te zijn.

Na het "grote" debat over het regeringsbeleid, volgen nu de afzonderlijke begrotingen van de Ministeries. Minister De Jong (Defensie) kreeg zijn extra f 250 miljoen voor twee atoom-onderzeeboten, Minister Diepenhorst zwemt in het geld om het wetenschappelijk onderwijs op peil te brengen. De oppositie behaalde ook nu geen succes.

Toch is de politieke hemel niet onbewolkt.

De arbeidsvrede, die jaren kon worden gehandhaafd, dreigt te worden verstoord. De werkgeversorganisaties en de vakverenigingen hebben het contact in de Stichting van de Arbeid verbroken. Men strandde op de vaststelling van de minimum-lonen en de bijdragen van de werkgevers aan de vakverenigingen.

Het Christelijk Nationaal Vakverbond tracht thans te bemiddelen tot behoud van het overleg. Te hopen is dat deze organisatie, de kleinste van de drie vakbonden, daarin slaagt.

Zij handelt daarbij in dezelfde geest als de heer Roolvink, de leider van de A.R. Tweede Kamerfractie in het geschil tussen de P.v.d.A. en de K.V.P. Hij zeide in een interview: "Ik heb kalmerend gewerkt". Leuk dat te horen uit de mond van een echte vechtgeneraal.

Het is juist wat Elseviers Weekblad schreef:

"Opvallend is, dat de A.R. veel meer dan in de laatste jaren een vaste lijn in haar politiek weet te brengen. Dit komt vooral tot uiting in de uitspraken van Dr. Berghuis en de heer Roolvink."

De eerste vroeg aan de Regering de toezegging, de omroepkwestie voor 1 januari 1967 wettelijk te regelen, de tweede liet geen onzekerheid bestaan over de afwijzing van de z.g. belastingspaarbrieven.

Kwam de politieke "storm" enigermate tot rust, de natuur toomde ook in. Vele lage gedeelten staan blank en soms zag het er benauwend uit, doch als het stormgebied niet opnieuw op onze kusten aanstevent, is het gevaar geweken.

Zo gaan we 1966 tegemoet in een, voor wat Nederland betreft, situatie van welstand, doch niet zonder risico's; in een land met grote geestelijke zegeningen en niettemin dreigende déformatie; echter in de zekerheid, dat het Kind van Bethlehem is de Hogepriester tot in eeuwigheid.

Een gezegend en gelukkig Nieuwjaar

Cn.

NAAR NEDERLAND!!

Wij verzorgen Uw passage voor BOOT of VLIEGTUIG. Ook voor Uw familie overkomend uit Nederland. Indien gewenst wordt nu ook Uw bootreis gefinancieerd met "PAY LATER PLAN". Alle inlichtingen:

VAN HERWERDEN TRAVEL SERVICE

741 King Street E. OSHAWA, ONT. Telefoon RA 3-4471

The Christian Reformed Church Co-operative Medical & Hospital Society

Organized in 1950.

Insures all persons of Dutch extraction and of Protestant persuasion in the Province of Ontario.

PLAN A: Surgical Costs
Family premium, all children under 18 included. $34.00 per year.
Single premium $14.00 per year.

PLAN B: Hospital Visits and Diagnostic X-Rays
Family premium, all children under 18 included. $12.00 per year.
Single premium $6.00 per year.

All benefits are according to the fees listed in the "Schedule of Fees 1962" as approved by the Ontario Medical Association, with a maximum of $500.00 per case per year.

Ask for complete information.

CHR. REF. CHURCH CO-OP. MED. & HOSP. SOCIETY
BOX 473 - HAMILTON, ONT.

Please send us by return mail the information about your Insurance Plans.

Name: ....

Address: ....

KONINKLIJKE BEELDEN UIT 1965: VIER PRINSESSEN IN HET NIEUWS

H.M. Koningin Juliana spelt haar 18 jaar geworden dochter Christina een fraaie broche op.

Met een trots gebaar liet H.K.H. Prinses Beatrix de fotograaf haar verlovingsring van Claus von Amsberg zien.

Prinses Margriet straalde toen haar verloofde, Pieter van Vollenhove, slaagde voor zijn doctoraal examen.

Prinses Irene werd gekiekt tijdens een Carlisten herdenkingsbijeenkomst. Zij draagt een typisch Spaanse mantille.

De Vrije Universiteit in Amsterdam heeft de laatste tijd in het brandpunt van de belangstelling gestaan, niet alleen in Nederland, doch tevens ver daarbuiten. Kortgeleden hebben wij bijvoorbeeld enkele malen de aandacht gevestigd op bijzondere gebeurtenissen, zoals het afscheid van Prof. Dooyeweerd, het 85-jarig jubileum van de universiteit en het verlenen van de drie ere-doctoraten, waarvan één aan de bekende Dr. Martin Luther King.

De belangstelling voor de Vrije Universiteit staat niet op zichzelf. Op dit continent houdt de ontwikkeling van christelijk hoger onderwijs velen, ook vele van onze lezers, bezig.

Enkele weken geleden hebben wij een artikel gepubliceerd van Rev. G. Hoytema, onder meer handelend over de plannen van Calvin College ten aanzien van een christelijke universiteit. De Association for Reformed Scientific Studies werkt in dezelfde richting.

Rev. H. Van Andel had daarin aanleiding gevonden om een artikel te schrijven over de V.U., meer in direct verband met de ontwikkeling hier. Dit artikel zou binnenkort in ons blad worden gepubliceerd. Nu heeft Rev. K. Hart in de laatste nummers van "De Wachter" enkele open brieven geschreven aan "een A.R.S.S.-er." Hoewel Rev. Hart in het bijzonder aandacht besteed aan het lidmaatschap van de A.R.S.S., houden zijn brieven in het groot verband met de ontwikkeling van christelijk hoger onderwijs en de belangstelling daarvoor onder het gereformeerde volk.

In verband daarmede heeft Rev. Van Andel zijn aanvankelijke plan enigszins gewijzigd en wordt het oorspronkelijke artikel nu omgezet in drie open brieven aan Rev. Hart. Rev. Van Andel's zienswijze op de ontwikkeling van Christelijk hoger onderwijs zal in deze brieven dan tevens worden verwerkt. Natuurlijk is C.C. bereid om Rev. Hart in de gelegenheid te stellen zijn wederwoord in onze kolommen te publiceren.

De eerste van deze drie brieven wordt hiermede "verzonden".

Red.

Brieven aan Rev. Klaas Hart van een A.R.S.S.-er

①

Amice,

Je hebt in "De Wachter" drie brieven geschreven aan een ARSS-er, en omdat ik een ARSSer ben wil ik je op die brieven graag een antwoord geven. Ik ben wel niet een ARSSer, die pas in de "heilige hallen" van deze Association ben toegelaten. Ik ben daar van het allereerste begin reeds in geweest. Dat heeft het voordeel, dat ik een klein beetje op de hoogte ben van de hele ontwikkeling van zaken. Ik zeg je vooruit, dat dat meebrengt, dat ik je op verschillende onjuistheden zal moeten wijzen. Maar ik hoop, dat je dat niet erg vindt. Een eerlijk man als jij kan dat hebben.

Je schrijft in je brieven met name over de *statuten* van de A.R.S.S. Je grote bezwaar is de zg. toelatingsprocedure. Je schrijft daarover op een nogal sarcastische wijze en met name in je tweede artikel meet je die hele toelatingsprocedure uit. Je schrijft ook, dat er in allerlei toonaarden op verandering is aangedrongen en dat er wel in het begin een voorzichtige verandering is gekomen. Maar het was, zoals je schrijft, niet genoeg.

Ik moet beginnen met te zeggen, Amice, dat er één ding is, dat je totaal is ontgaan, nl. dat er niet alleen in het begin een voorzichtige verandering is gekomen, maar dat ook later, nu ongeveer twee of drie jaar geleden er een veel radicaler verandering is gekomen. Op welke datum, dat weet ik niet meer precies. Die tweede verandering wordt totaal door je genegeerd. Dat blijkt zo heel duidelijk uit het feit, dat je in je tweede brief notabene een oude en al lang gewijzigde constitutie citeert en de A.R.S.S. te lijf gaat met artikelen, *die al enkele jaren zijn afgeschaft*. Het is b.v. — om te beginnen met wat je het laatst noemt — helemaal niet waar, dat de ledenvergadering de eindbeslissing van toelating nemen moet met tweederde van het aantal stemmen. Dat artikel is in zijn geheel geschrapt.

Als ik een stap terugga: het is ook helemaal niet waar, dat het Bestuur moet beoordelen of een nieuw lid "in staat en bereid is de verantwoordelijkheid van het lidmaatschap te aanvaarden". Die bewoordingen zijn ook gschrapt. Ik ben het met je eens, dat er in het verleden te veel "screening" was, maar we zijn in de A.R.S.S. druk bezig geweest om de meeste van die "screens" weg te nemen. Die veranderingen zijn niet in een *hoek* geschied. Ze zijn gepubliceerd in "newsletters". Ze zijn uiteengezet op vergaderingen. Er is een totaal nieuwe Constitutie gedrukt en verspreid. Maar, hoewel je zeer geinteresseerd bent in de A.R.S.S., zit je nog steeds op een verouderde constitutie en op afgeschafte artikelen te staren, en ga je de A.R.S.S. te lijf in brede kolommen met een toelatingsprocedure, die niet meer geldt.

Ik heb je daarom kortgeleden een "goede' constitutie gestuurd. En het eerste, wat ik van je vraag is, dat je met dezelfde publiciteit, die je brieven hadden, nu openlijk verklaart, dat je je in de weergave van die statuten vergist hebt. En ga dan als je blieft niet zeggen, dat die veranderingen maar weinig verschil maken, want ze maken een enorm verschil.

Ik vraag je met grote aandrang deze vergissing te publiceren, want jij bent niet de enige, die de A.R.S.S. altijd nog met die oude constitutie bestrijdt. Rev. Jan Van Harmelen heeft dat in het verleden ook gedaan. Het lijkt wel, of jullie in een zekere vooringenomenheid niet meer kunt waarnemen wat er gebeurt. En dat wreekt zich, want zo wordt er bij ons volk een verkeerde indruk gewekt. En niet iedere Wachterlezer kan jullie weergave van de constitutie controleren.

Ik zei, dat er een enorm verschil is te constateren in de gewijzigde constitutie. Want laten we nu eens zien, wat er in de huidige constitutie nog staat over de toelatingsprocedure. Het enige, dat er is overgebleven van al de "screening" is, dat *iedereen*, die lid wil worden zich kan opgeven, doch dat hij de Preamble en Art. 1, 2 en 3 moet onderschrijven, en dat hij om lid te worden de "endorsement" van drie leden nodig heeft. Dat is alles. Want wanneer deze dingen in orde worden bevonden, dan wordt hij door het Bestuur als lid aanvaard.

Nu kunnen we over de juistheid of onjuistheid van deze laatste nu nog overgebleven "screening" van mening verschillen. Het is wel duidelijk, dat daar in de Board van de A.R.S.S. telkens over wordt gepraat. Niet iedereen denkt daar gelijk over. Maar in zulk een discussie in of buiten de Board moet er een respecteren van elkanders mening zijn. En daarom moet je niet het dikke woord "bederf" gebruiken. Ik kom op dat woord "bederf" later nog terug, wanneer ik samen met je een duik ga nemen in de geschiedenis van de Vrije Universiteit en de sterke band, die daarbij bestond tussen Kuyper en het Gereformeerde volk. Ik wil alleen maar nu zeggen, dat ook al heb je zelf een andere mening, het toch niet minder dan fair is om je te verplaatsen in de gedachtengang van anderen.

Als we dat doen, dan vraag ik even: Waarom staat men toch zo op die "endorsement" door drie leden? Wel, om deze reden, dat de A.R.S.S. niet een vereniging is, die beperkt is tot de Christian Reformed Church. Als dat het geval was dan lag de zaak heel anders. Het is een vereniging, waarvan *ieder* lid kan worden, van welke kerk hij ook is. Je schrijft, dat jij gewend bent om op je eigen (Gereformeerde) benen door het leven te gaan en dat je daarom op je eigen gereformeerde benen lid wilt worden. Maar we zijn in de A.R.S.S. niet geïnteresseerd in "kerkelijke" benen. We zijn geïnteresseerd of iemand instemt met de z.g. Educational Creed. Je zult zeggen, dat je het woord "Gereformeerd" niet kerkelijk bedoelt, maar in de meest brede zin van het woord. Maar, Amice, dat is nu juist de kwestie, die hier aan de orde is. Want als je dat woord "Gereformeerd" breed neemt, zoals het ook breed genomen is in de naam van de Association (*Reformed* Scientific Studies), dan komen er mensen van alle kanten. Kerkelijk komen er dan van de "Reformed Church", van de "Canadian Reformed Church", van de "Presbyterian Church", van Calvinistisch georiënteerde "Baptist Churches" etc. etc. Dat is juist de brede opzet van de A.R.S.S., dat we niet willen zitten in een kerkelijke hoek. Maar dan is ook niet iedereen in den lande, die zich aanmeldt, zó bekend als Rev. Klaas Hart!

Daar komt bij, dat we wonen in een land, dat een breedte heeft van meer dan 4000 mijl. De A.R.S.S. is een organisatie, die leden heeft van Vancouver tot Halifax. En er zijn ook leden in de U.S.A. en in Holland en misschien wel in andere landen. Is het dan zo dwaas, dat er mensen zijn, die menen, dat een nieuw lid dient te worden "endorsed" door drie andere namen? In dit opzicht kun je de situatie hier niet met Holland vergelijken. Nog eens, je kunt daarover van mening verschillen, je kunt daarover discussiëren, maar is het juist om te reageren, zoals jij doet en te zeggen met een zekere hoge waardigheid: "Ik ben gewoon om op mijn eigen (Gereformeerde) benen door het leven te gaan"?

Want als het nu eens voor het grote verband van de A.R.S.S. nodig is om die "endorsement" te handhaven, dan vind ik, dat zelfs overbekende Gereformeerde mannen als Klaas Hart zich moeten voegen naar de regel, die voor *allen* gezet is. Dan zul je een verkeerde Gereformeerde trots, Amice, moeten laten varen, ook al ben je het met de regel niet eens. Je zult dat vooral moeten doen terwille van de "zaak".

Maar, zul je zeggen, het gaat niet om mij, maar om het Gereformeerde *volk*. En je zet dan een driedubbele streep onder dat woordje *volk*. Wel, Amice, mijn brief is nog lang niet uit. En in de volgende wil ik graag eens met je praten over de A.R.S.S. en het *volk*. We halen er dan ook samen met zéér concrete feiten Kuyper bij. Tot zolang dan.

Hartelijke groeten van

HENRY VAN ANDEL

WILLEM G. POOLMAN

advocaat

notaris

meester in de rechten

330 Bay St., Toronto 1, Ont.
(hoek Bay/Adelaide St.)
tel.: EM 3-1334

Lambert Huizingh

Acredited Public Accountant and Auditor Commisioner for taking Affidavits

•

9 Harriman Rd.,
AURORA, ONT.
Telephone: 727-9797

•

139 Albert St.,
OSHAWA, ONT.

Speelman's Bookhouse Ltd.

Pro Rege Publishing Co.

wish all our readers, customers and friends

GOD'S RICHEST BLESSINGS FOR THE YEAR 1966

NAAR NEDERLAND?

Per boot of vliegtuig. Wij verzorgen 21-daagse retours, groepsreizen en charters. Vóór U besluit hoe of wanneer, vraag eerst

JAN FABER, Mgr.

Burlington Travel Service

Agenten voor K.L.M., H.A.L. en alle andere scheepvaart- en luchtlijnen. Kantoor:

2015 Lakeshore Road, Burlington, Ont.
(Naast het Bus Terminal) Tel. NE 7-5222
Na kantooruren bel Jan Faber 's avonds thuis op NE 7-5119.

Niemand is alleen

DOOR

ANNIE FERWERDA - VAN DEN BERG

(10)

Sonja heeft de deuren gesloten. Ze blijft voor het raam staan en bonkt met korte tussenpozen haar voorhoofd tegen het glas.

Buiten hangt nog een vale schemer. Ik zie geen maan. De heide heeft iets triests vanavond. In de kamer is het al bijna donker. De klok tikt. Seconden. Minuten. Aan de lopende band. Zo is het altijd al geweest. God Zelf vond het uit. Tijd. Eeuwigheid: eindeloos verlengde tijd. Eindeloos...

Vreemd dat je in de tijd nog een houvast vindt. Juist omdat er een einde aan komt. Eeuwigheid schrikt een mens af. Het duurt zó lang. Je zoekt toch altijd weer een begrenzing. Ondanks je drang naar vrijheid. Ergens wil je thuiskomen. En thuis is uiteindelijk een kamer, een stille kamer. Met een klok die tikt...

Sonja bonkt niet meer met haar voorhoofd tegen het raam. Ze staat nu heel stil. Ze is niet eens Sonja meer. Zo donker is het nu. Alleen maar een gestalte. Een mens.

Als jij daar nu eens stond. Jij. Zo dicht naast elkaar het pad gegaan. Zo onbereikbaar geworden. Geen woord meer. Geen gebaar.

Als jij daar stond...

De laatste grens... het duurt nog maar even...

Jij.

Je behoefde niets te zeggen, mij niet aan te raken, alleen... ik zou het dan weten... dat je mij hebt vergeven.

O, mijn God!

Waarom staat Sonja zo stil? Zou ze van binnen net zo wanhopig zijn als ik?

Nee, dat kan niet. Haar werd niet zo veel gegeven.

Zij heeft niet zo veel verknoeid. Niet zó veel.

"Sonja, waarom zeg je niets?"

Nu keert zij zich langzaam om.

Ik kan haar gezicht niet zien. Maar haar stem komt op mij toe.

"Jij staat morgen niet op. Je weet dat ik een egoïste ben, dat ik het beste voor mezelf wil hebben. En je moet je niet verbeelden dat jij het monopolie van "goed doen" hebt. Dat eis ik nou eens voor me op. En geen geklets er over verder."

"Sonja."

Hoe heet zijn m'n tranen. Ik weet niet waarom. Het is zoals laatst, bij mevrouw van Doeveren.

Dan voel ik Sonja's hand op mijn voorhoofd. Sonja's hand, droog, warm. En ik hoor haar stem, lager dan ooit.

"Huil maar. Toe, huil maar...

"Ik wou dat ik bidden kon. Dan zou ik ieder uur van de dag bidden dat jij weer beter worden mocht."

Ze is weg.

Ik hoor haar de trap oplopen.

Daarna wordt het stil.

Boven.

Beneden.

Alleen mijn hart gaat te keer.

Ik kijk strak naar het plafond.

En het is mij te goede of zij mij al is voorgegaan.

De oude Martini zingt over de stad.

Hij zingt niet zo maar. Hij zingt van het leven. Want hij kent het. Er is een lach en een traan in zijn klokkelied.

Eertijds keek hij neer op huizen met sierlijke gevels, die met elkaar als het ware een binnenhof vormden.

Toen, in het jaar 1945, is er een grote brand gekomen. Drie dagen lang werd de stad beschoten. En dagen en nachten vochten dappere mannen tegen het vuur, dat de gehele binnenstad scheen op te slokken.

Het was een bijna wanhopige strijd. Maar waar ze het allermeest voor vochten, hun prachtige Martini, die strijd bleek niet tevergeefs. Want toen van blinde huizengeraamten de verstikkende rook begon op te trekken, stond hij er nog, de oude reus, onaangetast, als scheen het dan ook of er bij iedere klokkegalm een snik door zijn geweldige lijf trilde.

Daarna kwam er een zware tijd voor zijn stad.

Hij zag hoe groot de kleine mens kan zijn. Groot in het aanvaarden. Als het eenmaal moet.

Het deprimerende werk van het puinruimen ving aan. Honderden handen stapelden duizenden herinneringen op. Goede. En kwade. De kwade waren nog zo vers. Maar de goede staalden de wil. De wil om er weer iets van te maken.

En toen alles was opgeruimd, ging men weer bouwen.

Maar het klokkelied is een lied van lach en tranen gebleven.

Want zo is het leven.

Ook zonder oorlog.

Vreemde huizen zijn aan de voet van de toren verrezen. Huizen waar hij maar niet aan wennen kan. Koele huizen. Huizen die niets zeggen.

En met heimwee denkt hij soms terug aan de oude gevels, die met hem fluisterden, 's nachts, in het maanlicht. Zij verstonden elkaar altijd.

Maar hij, die eeuwen trotseerde, die vele geslachten zag komen en gaan, zolang hij zingen kan zal hij blijven zingen, zijn prachtig, heerlijk klokkelied.

Over mensen, die altijd wat anders willen.

Geesje Mulder staat voor één van de grote etalages van de damesmodezaak van Simon Wierda op één van de beide markten.

Ze zal nu toch eindelijk eens naar binnen moeten gaan. Ze staat zeker al vijf minuten te weifelen. Ze voelt zich geradbraakt, geradbraakt van de reis, maar meer nog van de emoties om wat ze achterliet, voorgoed. Maar het moest.

Na Sonja's vertrek naar Zwitserland was ze ingestort, lichamelijk, geestelijk. Haar eenzaamheid, voor Sonja's komst zo angstvallig bewaakt, had iets afschrikwekkends gekregen. In de langzaam naderende herfst had zij geen geur bespeurd. Alleen maar ontbinding.

De dokter had haar gedreigd dat, wanneer zij niet zelf aan haar familie schreef, hij het zou doen.

En zo had zij zich dan aan Bertha en Simon prijsgegeven.

Meteen al de volgende dag een expressebrief van Bertha, hartelijk, vol zorg. Maar ook vol verwijt: waarom heb je het ons niet eerder verteld?!

En nu staat ze dan voor het grote winkelpand, waarboven de woning.

— Het laatste dak, voordat het een deksel wordt. —

Ze heeft de deurknop al in haar hand, ze duwt, ze loopt. Achter haar zoeft langzaam de deur dicht.

En al lopende, in wanhopig verweer, voert ze nog even een kleine comedie op. Ze neemt de schijn aan van winkelende dame.

Tegelijk is het een zwakke poging, de ontmoeting met Bertha nog uit te stellen.

Ze had Bertha ook niet geschreven hoe laat ze aan kwam. Een soort zelfbehoud, angst voor Bertha's omhelzing, die tegelijk een "in bezit nemen" zou zijn.

Langzaam gaat ze langs de vele rekken, rekken met japonnen, blouses, mantels.

Dan ziet ze in de verte de vitrines met avondjurken. Ze blijft even staan, loopt dan als gehypnotiseerd verder.

Daar hangen ze, achter glas, toiletten voor een feest: wit, geel, turkoois, groen. Rode japonnen. Zwarte japonnen. Lichtblauwe japonnen, waarover een waas van zilveren tule.

Er hangt een witte japon, met daarover gedrapeerd een zwarte stola.

Ze is doodmoe, maar in haar felle hunkering voelt ze dat niet meer.

Ze schrikt op wanneer een van het winkelpersoneel haar aanspreekt. Een jong meisje met een sproetig gezicht en vriendelijke, grijze ogen.

"Kan ik u soms van dienst zijn, mevrouw?"

Ze kijkt in die ogen, ogen die nog alles verwachten.

En haar hunker wordt als een weefsel, een droomweefsel, dat ze om zich heentrekt.

"Ja," zegt ze, "ja, die japon met die stola, die zou ik graag passen."

"Dat kan, mevrouw."

Het meisje schuift de glazen wand weg. Ze neemt de japon van de stang.

"Wilt u mij maar even volgen, mevrouw!"

Even aarzelt Geesje. Voorzichtig strelen haar vingers langs de zijden en fluwelen stoffen.

Wanneer zij zich omkeert ziet zij het meisje een gordijn open houden. Dan staan ze beiden in het paskamertje.

Geesje trekt het ribfluwelen kapje van haar hoofd, doet haar mantel uit, haar jurk.

Dan glijdt de soepele stof over haar schouders.

De japon heeft een vierkante hals, ze ziet dat ze er te mager voor geworden is. Maar hij valt prachtig over de heupen.

En dan doet de stola wonderen. Hij bedekt wat beter niet gezien kan worden.

De vermoeidheidsblosjes geven haar gezicht iets teers, het blonde, sluike haar, alleen van onderen even opspringend, glanst goudig tegen het zwart. De rok, strak in de taille, loopt wijdt uit in zeven stroken.

Geesje kijkt naar haar spiegelbeeld. Zijn haar ogen altijd zo groot geweest? Of is haar gezicht zo mager?

"Het is echt een japon voor u," zegt het meisje.

Ze heeft haar winkel-intonatie een ogenblik laten varen.

Om Geesje wolkt nog altijd het weefsel van de droom.

Ze vraagt naar de prijs. Twee honderd negen en dertig gulden.

"Wilt u nog andere japonnen zien, mevrouw?"

Het meisje is weer in haar rol.

Geesje weet niet of ze geknikt heeft. Maar ze merkt ineens dat ze alleen is.

Het gordijn is nu een eindje open. Ze kan in de spiegel een gedeelte van de zaak zien; een juffrouw met een stapel japonnen over har arm loopt haastig een paskamer uit, een dame scharrelt wat tussen de rekken, een heer loopt voorbij, staat stil, komt terug.

Door het spiegelglas kijken Simon's ogen haar aan.

Het rinkelen van de gordijnringen over de roe klinkt als een scheur. Het droomweefsel is stuk. Simon staat er bovenop. Simon, keurige heer, zwart haar, zwart snorretje, om zijn bril een donker montuur; een soort modekoning in zijn domein.

Simon.

Een moment boren zijn ogen als pijlen, boren tot in haar ziel.

Dan trekt hij haar arm door de zijne en neemt haar mee, het paskamertje uit.

Zijn kantoor is dichtbij. Hij duwt haar zacht naar binnen.

"Even de juffrouw waarschuwen," zegt hij.

Geesje doet een paar stappen verder het kantoor in.

Het is eigenlijk helemaal geen kantoor, maar een smaakvol ingerichte kamer. Alleen het grote bureau, schuin in het midden, verraadt iets van de zakelijke bedoeling van dit vertrek. Maar het kon evengoed de spreekkamer van een dokter zijn.

Haar voeten zinken weg in het Smyrna-kleed met z'n prachtige, oude kleuren.

Boven de schoorsteenmantel hangt een geschilderd portret van Simon's vader, een grijze man met een sterk gezicht.

Geesje loopt naar het bureau. Een kleine steun. Ze wil niet gaan zitten voor Simon terug is.

(Wordt vervolgd.)

CLASSIFIED ADS

Pay your advertisement when you send it in. See our standard-rates below:

Birth-announcements .. $3.00
Engagement-announcements $3.00
Marriage and anniversaries $4.00
Notifications of death $4.00
"For Sale" and "Want" advertisements up to 30 words $3.00. Every word more 10¢.
For "letters under number" 50¢ extra.

Send your payment together with your ad to:

Calvinist-Contact
Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

God has given us a son and brother

Neil and Winnie Vriend.
Anita.
Janice.
Christine.

December 21st, 1965.
652 Upper James,
Hamilton, Ontario.

Speciale aanbieding in
SJOELBAKKEN
6 voet, 20 schijven, gestaind. Prijs $12.75 plus 3% sales tax plus $1.90 verzendkosten Ontario. Liefst bij vooruitbetaling. Park Road Furniture, 5 Park Road, Grimsby, Ont. 945-2388.

10 ACRE DAIRY FARM
Very choice land, fall fertilized, good buildings, registered Jerseys, 2 tractors, full line of implements. Owner ill, everything goes for $21,500. Allister Mc D. Lamont, Broker, Port Elgin, Ont.

Gevraagd:
HULP IN DE HUISHOUDING
bij Chr. Ref. gezin met 10 kinderen, leeftijd 1—13 jaar, waarvan moeder in november j.l. is overleden. John VanderVies, 1240 Willa Drive, Sarnia, Ont.

Wanted:
EXPERIENCED MAN FOR DAIRY FARM
in Picton, Ontario, to take charge March 1, 1966, or sooner. Must have good refrences. Good salary. Free 7-room house (hot and cold water) and other benefits. Write under Box 1842, to Calvinist-Contact, Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

50 Acre Farm te koop
Deze farm is gelegen 6 mijl van Woodstock. Heeft een grote barn en een flink geel stenen huis, verscholen in de evergreens. Dit is een pracht plaats voor jongelui die vooruit willen. Werken op een fabriek en varkens in de barn. Totaalprijs is $12,000. Met een maand te aanvaarden. Voor meer farms van 50 tot 500 acres, met en zonder melkcontract, evenals tabaksfarms, schrijf of bel

Mr. Jan Wybenga
Box 73, BEACHVILLE, ONT.
Tel. 423-6406
Vertegenwoordigt
Henri Bouckaert
REALTOR, AYLMER, ONT

Growing firm of cleaning and janitor services in south-western Ontario requires

Permament Employee

who is interested in future partnership. Apply to Box 1843, c/o Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

Zie HOLLAND

EN BOEK NU UW 21-DAAGS RETOUR:

$335.00 Montreal—Amsterdam vanaf 1 april 1966.

LUCAS KOOPS
Manager

VALENTINE TRAVEL Service 485-0336
1642 Bayview Av.,Toronto 17 Ont.

GEVRAAGD:

SALESMAN
in bezit van auto.

HOLZHEUSER BROS., QUEENSWAY, TORONTO

For Sale
400 acre farm with milkcontract

This farm is situated 6 miles from Fredericton and consists of 2 farms. Most beautiful view of St. John River and valley. Nice house with all modern conveniences. Milk quota is 4000 lbs. a week at $5.45 per 100 lbs. but can be increased. Very good orchard with 1200 apple trees. 5 Head of purebred Holstein cattle. Very good wood-lot. Adequate machinery to operate farm and orchard. Asking price $50,000. The 2 farms can also be bought separately. If interested write

WARD CARLISLE, R.R. 4, Fredericton, N.B.
or if you prefer to write in Dutch:
GEORGE VERSLOOT, R.R. # 3, Keswick, N.B.

130 Acres gemengd bedrijf
Best stenen huis, 10 kamers, van alle gemakken voorzien. Grote barn, machineschuur, garage, grote silo, machinerieën, 30 stuks vee. 6 mijl vanaf Dunnville, aan harde weg. Vraagprijs $35,000, down $12,000.

JACK BYLSMA
1607 King St. E., Hamilton, Ont.
Phone: LI 9-3894

Hollandse Scheurkalenders
Maranatha, Honigdroppels, enz., $1.50 per exemplaar. Ook een goede sortering Hollandse Leesboeken.

Christian Book Centre
ANTON LAMMERS
36 Longwood Road North
Hamilton, Ont. - Phone JA 2-1234

21 JAAR OUD?
Zodra U 21 jaar oud bent geworden, valt U niet langer onder de Hospital Insurance van Uw ouders. Om toch verzekerd te blijven, moet U binnen 30 dagen zelf voor Uw verzekering zorgen. Aanmeldingsformulieren zijn te krijgen bij de banken, ziekenhuizen en direct van de Commission.

PAS GETROUWD?
Vanaf die dag moet de "gezins-premie" voor de Hospital Insurance worden voldaan teneinde beide echtgenoten verzekerd te doen zijn. Stel onmiddelijk de "groep" waaronder U valt van Uw huwelijk in kennis of, als U Uw premies "direct" betaalt, de Commission.

NIEUWE BAAN?
Ten einde verzekerd te blijven, dient U de instructies op te volgen, afgedrukt op het "Hospital Insurance Certificate of Payment", formulier 104, dat Uw huidige werkgever verplicht is U te geven bij Uw vertrek.

Your
ONTARIO HOSPITAL INSURANCE
Plan

Ontario Hospital Services Commission
Toronto 7, Ontario

Oplichterij in postzegels

ZIJ OVERBLUFTEN DE PAUS EN PEKING — 65.000 POSTZEGELS EN VEEL CHOCOLA

Hamburg (DaD) — Wat doet een staatsman, als hij een heel vriendelijke brief van een klein meisje krijgt, waarin zij hem vraagt om postzegels en vertelt dat zij nog een kleinere broer heeft, waarmee ze om een reep chocola gewed heeft, dat zij een antwoord zou krijgen? De staatsman stuurt postzegels en misschien ook nog chocola. Het kleine meisje heet Margot Fiebig, is 37 jaar oud. Haar "broer" is nog iets ouder, met haar gehuwd en een hartstochtelijk filatelist. De Fiebigs, die het niet al te breed hebben, kwamen jaren geleden op het idee van de truc met het kleine meisje en kregen op deze ongewone manier een postzegelverzameling bijeen, die thans uit 65.000 zegels uit de hele wereld bestaat en 400 ongestempelde series bevat.

Het vorstenhuis in Liechtenstein stuurde speciale zegels en speciale kaarten in een grote kist, die ook nog ettelijke repen van de fijnste chocolade bevatte. Het hotel Sacher in Wenen — beroemd om zijn slagroomlekkernijen — stuurde zegels en één van zijn beroemde Sachertaarten. Haile Selassie, de Heilige Vader, Tsjiang-Kai-Schek — zij allen antwoordden. Een 70-jarige journalist uit Australië maakte heel Sydney enthousiast voor de "kleine meid", negerstammen stuurden exotische zegels en daarbij foto's van hun omvangrijke families. Een Japanse bankdirecteur stuurde de Japanse zegels van 1958, keurig geordend in een album. Om de kostbare correspondentie met de hulpvaardigen in de hele wereld, met Beetjoeanaland, de Gilberteilanden, Antigua, de Fidzji-eilanden en Groenland te kunnen voeren, nam Margot Fiebig een baantje als verkoopster aan, "uit liefde voor mijn man" — zoals zij zegt. De grootste successen van deze internationale postzegelrazzia zijn: 118 antwoordbrieven uit Ghana — daar had een krant een brief van mevrouw Fiebig gepubliceerd, alsmede post uit Abu Dhabi, de piratenkust. De Fiebigs waren de eerste Duitsers, die uit dit land post kregen.

De adressen voor de correspondentie met vorsten, keizers, communisten en kapitalisten in de hele wereld haalde Margot Fiebig uit de internationale "Who's who".

WERELDNIEUWS 1965

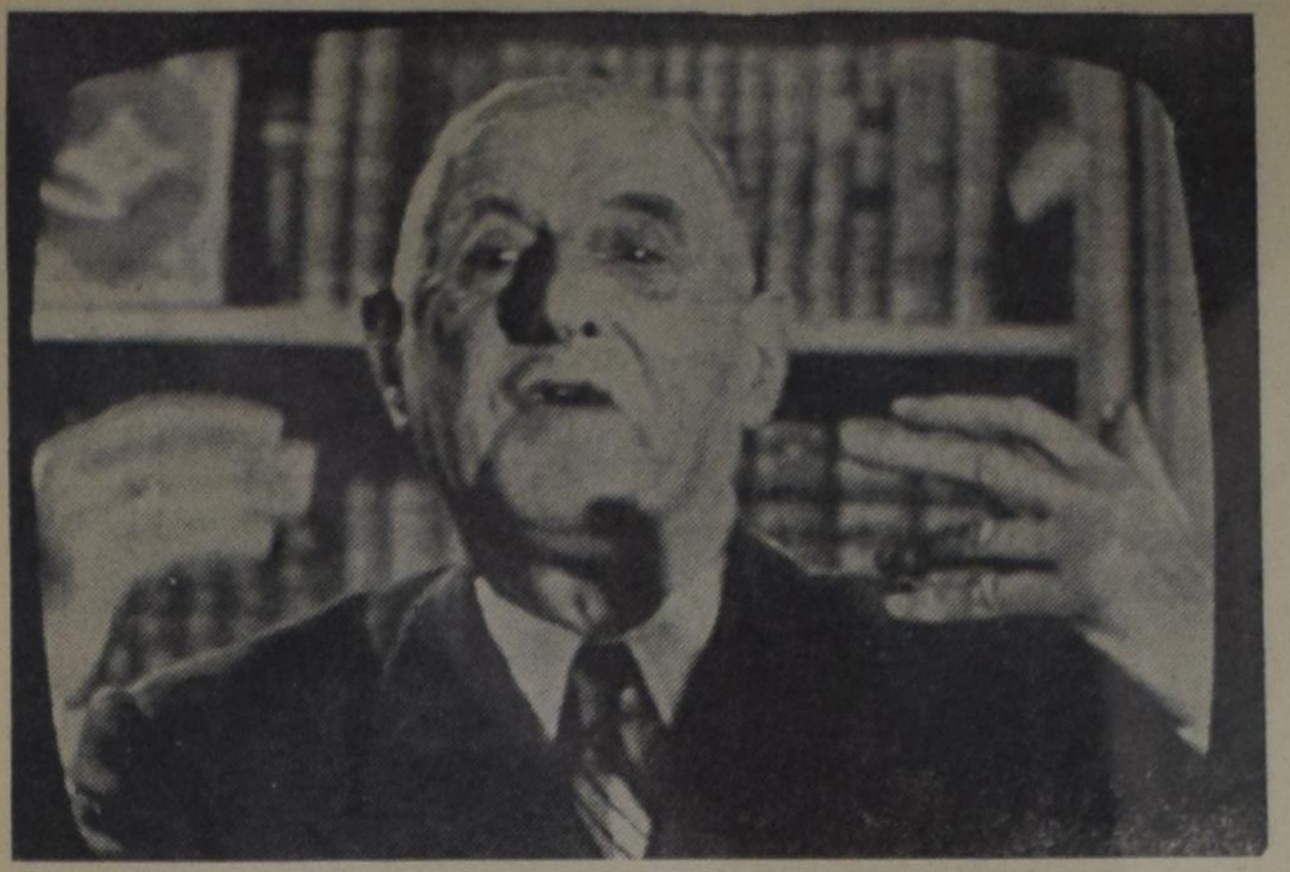

President Charles de Gaulle heeft op zondag 19 december j.l. de verkiezingsstrijd in Frankrijk gewonnen van zijn socialistische tegenstander Francois Mitterand. Het feit, dat de Gaulle slechts 55 per cent van de stemmen kreeg, wekt de verwachting dat hij minder scherp in zijn uitlatingen zal worden. Zijn politiek zal er echter niet of nagenoeg niet door wijzigen.

De strijd in Vietnam duurt voort, naar het schijnt met toenemende heftigheid aan beide zijden. Toch zijn er ook onbloedige tonelen. Tijdens een marspauze in de rimboe worden geblinddoekte, gevangen genomen, Vietcong-strijders door een soldaat van de Amerikaanse militaire politie van drinkwater voorzien.

•

De opzienbarende prestaties van de Gemini-vluchten 6 en 7 hebben de wereld getoond waartoe de Verenigde Staten technisch an financieel in staat zijn. Op de foto: De Amerikaanse astronauten Stanfford (links) en Schirra openen de deuren van de Gemini-6, direct nadat zij op het wateroppervlak van de Atlantische Oceaan landden. Zij stapten pas uit de cabine aan boord van de "Wasp".

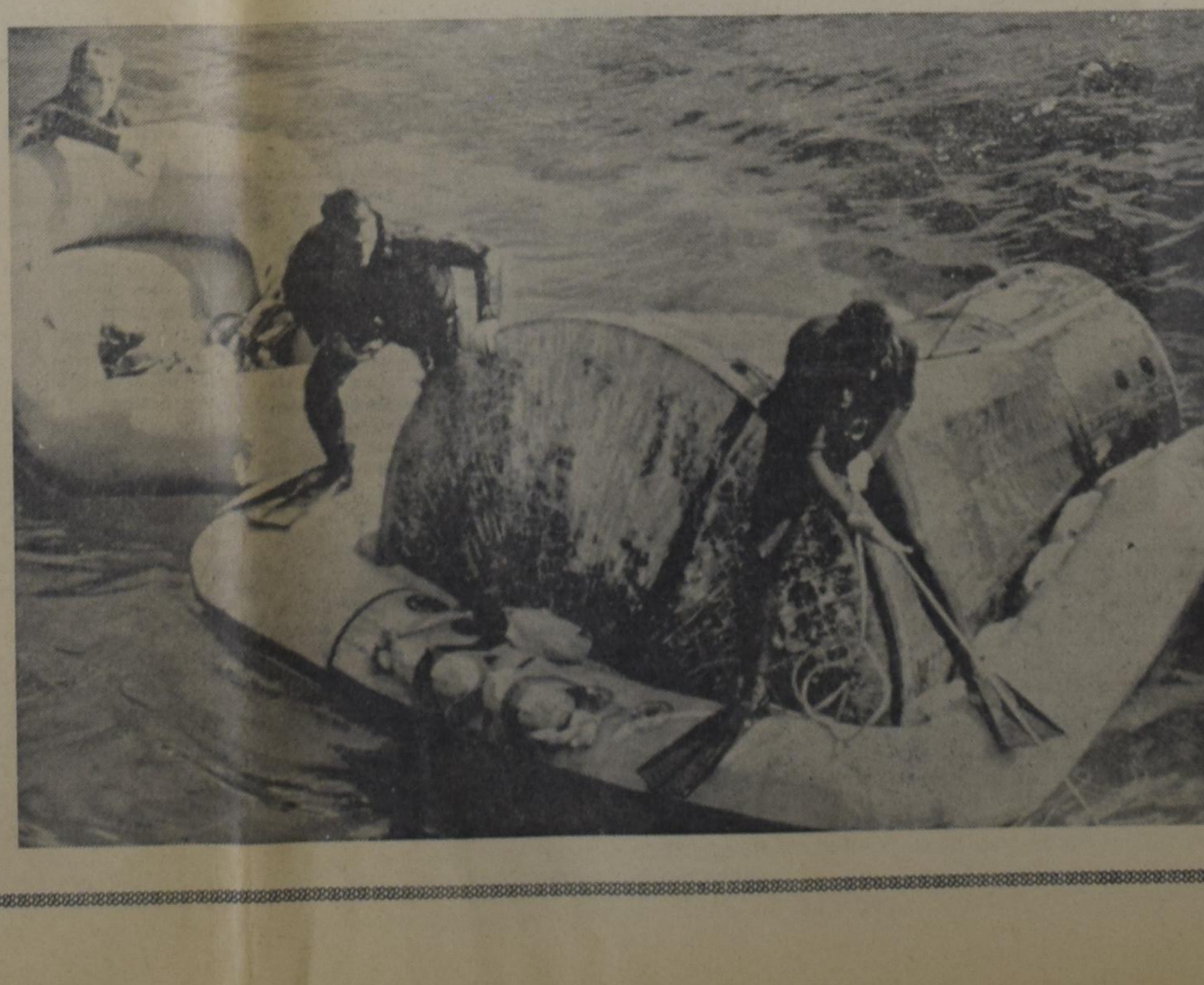

Kerknieuws

CHR. REF. CHURCH

Beroepen

te Truro, N.S., H. Eshuis te Athens, Ont.

te Strathroy West, Ont., D. C. Los, te Grimsby, Ont.

Aangenomen

naar Exeter, Ont., D. J. Scholten te Brantford, Ont.

GENERALE SYNODE DER CANADIAN REFORMED CHURCHES TE EDMONTON 18—25 NOVEMBER

Aan het verslag in het Canadian Reformed Magazine (Christmas issue) ontlenen wij het volgende:

De synode werd geopend door Rev. Van Popta, de predikant van de roepende kerk Edmonton, waarna hij de afgevaardigden hartelijk verwelkomde. Vervolgens las hij de preek voor van Rev. G. Ph. Pieffers, die wegens ziekte was verhinderd in de bidstond voor te gaan. Een leesdienst ter opening van de synode! Waarschijnlijk een unieke gebeurtenis in de geschiedenis van de kerk.

Tot het moderamen werden gekozen: Rev. H. Scholten, praeses: Rev. H. A. Stel, assessor; Rev. Wm. W. J. VanOene, 1e scriba; Rev. F. Kouwenhoven, 2e scriba.

Aangezien engels-sprekende predikanten in een immigrantenkerk van groot belang zijn, hield de synode zich bezig met het treffen van een regeling om predikanten te beroepen die niet tot de Canadian Reformed Churches behoren. Zelfs predikanten die behoren tot een kerkgenootschap waarmee de Canadian Reformed Churches geen correspondentie voert, kunnen worden beroepen nadat zij de wens te kennen hebben gegeven de Canadian Reformed Churches te willen dienen.

Bepaalde regelingen werden getroffen om via de weg van art. 8 der K.O. predikant te worden. Bovendien werd er bij de kerken op aangedrongen hun jaarlijkse collecten te houden voor het Theological College fonds, ten einde, zolang het college nog niet tot de werkelijkheid behoort, de theologische studenten financieel te steunen.

Nieuwe deputaten werden benoemd om contact op te nemen met de Orthodox Presbyterian Church en de Christian Reformed Church.

De Orthodox Presbyterian Church zal worden verzocht eveneens deputaten te benoemen om de verschillen, die er bestaan tussen de beide kerkgenootschappen, openlijk te bespreken.

Aan deputaten voor contact met de Christian Reformed Churches werd opgedragen onder ogen te zien op welke manier de beide kerkgenootschappen gezamenlijk "de eenheid van de Kerk in de uniformiteit van het geloof en de kennis van de Zoon van God gegrond in de leer der apostelen van het Lam" te beleven. De huidige kerkelijke situatie zal moeten worden onderzocht in het licht van de drie formulieren van Enigheid. Dit onderzoek wordt nodig geacht omdat de Christian Reformed Churches benevens de drie formulieren van Enigheid ook de "Conclusion of Utrecht" (1905/1908) en de "Three Points of Kalamazoo" (1924) voor bindend houden. Bovendien onderhoudt de Christian Reformed Church contact met de Gereformeerde Kerken (synodaal) en heeft zij een nieuwe kerkenorde aanvaard.

Er zal een schrijven worden gezonden naar de secretaris van de Gereformeerde Eucumenische Synode waarin mededeling zal worden gedaan dat de Canadian Reformed Churches niet in staat waren op de uitnodiging tot het bijwonen van de G.E.S. gehoor te geven, daar zij de uitnodiging te laat ontvingen om deze aangelegenheid op de synode te behandelen.

Het verzoek van de kerkeraad van Winnipeg (Rev. De Haan) om de schorsing van hun predikant op te heffen, werd afgewezen. Daarentegen werd de kerkeraad van Winnipeg (Mr. Toet) als de wettige kerkeraad erkend.

De kerk van Orangeville werd tot de roepende kerk voor de volgende synode aangewezen.

P.T.

VOOR AL UW REIZEN

W. VanderBeek

623 West 5th St., Hamilton, Ont. — Phone: 385-6930

AANKONDIGING

De Christian Labour Association of Canada verzoekt ons mee te delen dat zij haar 14e jaarlijkse conventie op zaterdag 23 april hoopt te houden in de Toronto District Christian Highschool te Woodbridge, Ontario.

Koopt bij de

ADVERTEERDERS IN

"CALVINIST-CONTACT"

Onderscheiding voor Drs. Van de Kamp

Aan Drs. J. A. van de Kamp, directeur van de KLM, is de "Eduardo Rihan Award" voor 1966 toegekend.

Deze onderscheiding — ingesteld door de heer Eduardo Rihan, een vooraanstaand Mexicaans industrieel — wordt verleend aan prominente topfiguren uit de internationale zakenwereld, waarvan er ieder jaar slechts één wordt voorgedragen door de Internationale Vereniging van "Sales and Marketing Executives" te New York.

Het is de eerste maal, dat een Nederlander deze eer te beurt valt. De onderscheiding wordt verleend voor belangrijke bijdragen aan het internationale zakenverkeer en de goede intermenselijk verhoudingen. De officiële uitreiking aan drs. van de Kamp zal plaats vinden te Boston (V.S.), in mei van het volgend jaar tijdens het congres van de internationale "Sales and Marketing Executives".

Dit jaar werd deze onderscheiding toegekend aan de heer Conrad Hilton.

DELICIOUS!!!

Genuine Smoked Eel ! !

"Excellent taste"

Don't send money, but send your order to

TREND ENTERPRISES

P.O. Box 271, New Glasgow, Nova Scotia

and we ship the eel C.O.D. by special delivery.

We charge for the eel only $1.20 per lb. plus freight.

GAAT U NAAR

Holland?

VOOR AL UW REIZEN per boot of per vliegtuig vraag volledige inlichtingen bij:

C. STEENHOF

43 Crane Ave.
WESTON, ONT.
Tel. 241-0811 of 249-4921

21 dagen vliegreis
MONTREAL-AMSTERDAM

$346.90

met gratis trip naar Brussel, Parijs en Londen

Men heeft het vaak over wereldgodsdiensten maar in strikt geografische zin kan men alleen het christendom een wereldgodsdienst noemen, want het christendom is over heel de wereld verspreid. Dit in tegenstelling tot het Boeddhisme, de Islam, etc. die allen, op wat minderheidsgroepen na, beperkt zijn tot een deel van Afrika of Azië, zie kaart.

Een telling van het aantal gelovigen in de wereld is een riskante aangelegenheid, omdat niet voor alle landen betrouwbare statistieken aanwezig zijn. Ook zijn de statistieken niet overal gelijk in hun werkmethode. In grote lijnen geeft onze kaart echter een juist beeld van de verspreiding en de verhoudingen der religies. Tegenover iedere christen op de wereld staan thans twee niet-christenen. Het Rooms Katholicisme is de grootste godsdienst ter wereld met ca. 575 miljoen aanhangers, waarvan er 245 miljoen in Europa (incl. Rusland) wonen, 220 miljoen in Latijns-Amerika, 51 miljoen in de Ver. Staten en Canada, terwijl Afrika een cijfer van 24 miljoen te zien geeft. Het protestantisme telt ca. 265 miljoen aanhangers, waarvan er 127 miljoen in Europa (incl. Rusland) leven, 73 miljoen in de Ver. Staten en Canada, 19 miljoen in Afrika en 9 miljoen in Latijns-Amerika. In het uitdragen van hun geloof zijn de christenen actiever dan de andere religies. Naar schatting werken er in de missie en zending totaal 375.000 mensen, terwijl dit voor de andere religies geschat wordt op ca. 150.000 verkondigers van de diverse niet-christelijke godsdiensten. Ondanks dit veel kleinere aantal breidt de Islam zich thans snel uit in Afrika. Voor heel wat negers is het christendom verwant aan het "koloniale" Westen en zij zijn derhalve gevoeliger voor een godsdienst afkomstig van "gekleurde" volken.

Het is moeilijk een juist cijfer voor het aantal boeddhisten te geven. Deze religie heeft zich zo sterk vermengd met andere stelsels dat vaak een juiste scheidingslijn niet meer is te trekken. Er zijn miljoenen mensen die zich gelijktijdig boeddhist, Taoïst, en Cunfucionist noemen. Stellen wij het aantal boeddhisten op het berekende maximum van 500 miljoen, dan moet men zeggen dat het boeddhisme de tweede religie ter wereld is. Neemt men het laagste cijfer van ca. 155 miljoen aanhangers, dan wordt het boeddhisme de zesde religie ter wereld. Buiten Azië heeft het boeddhisme ongeveer 311.000 aanhangers, waarvan 300.000 in Amerika.

Het Hindoeïsme komt praktisch alleen in India voor. Hoewel het een grote veelvormigheid aan goden kent, stelt men boven al deze goden toch het ene Absolute. Het Hindoeïsme is in Europa vooral bekend door het opzienbarende kastestelsel met al zijn misstanden. Dit kastestelsel wordt thans langzaam opgebroken.

Door emigratie is de Hindoe-godsdienst ook in Afrika en Amerika verspreid. Totaal zijn er buiten India minstens 1 miljoen Hindoe's. Van de religies waarin de verering van de voorvaderen een rol speelt is vooral het Sjintoïsme en het Confucianisme een voorbeeld.

In de geest van de heilige geboorte
is het mij een genoegen
in staat zijn U en de Uwen
onze hartelijkste wensen aan te bieden
voor een in alle opzichten

VREDIG en VOORSPOEDIG
NIEUWJAAR

STEPHEN B. ROMAN
President

DENISON MINES LIMITED
TORONTO, CANADA

Handel in mensen

In een artikel in *Het Parool* beschreef Pieter 't Hoen hoe de communisten een vrij uitvoerige handel in mensen drijven, die zich nog verder uitbreidt. Geld speelt blijkbaar in de communistische samenleving een belangrijke rol. Het is bekend hoe Castro, na de mislukte invasie aan de Varkensbaai, een aantal van de door hem gevangen genomen slachtoffers met de Verenigde Staten uitwisselde tegen en belangrijk bedrag aan medicamenten. Nu Washington op deze weg niet wil voortgaan, staat hij de mensen, die niet onder zijn bewind wensen te leven (met uitzondering van de jonge mannen van dienstplichtige leeftijd) toe, het land te verlaten, met achterlating van hun geld en bezittingen. Het geld en de bezittingen zijn Castro blijkbaar meer waard dan de mensen.

Roemenië blijkt al sinds 1961 een speciale handel in mensen te drijven. Een zekere Henry Jacober, een Roemeens koopman die in Londen woont, is spcialist in deze zaken.

Robert Martinu, een welgestelde Roemeen, die reeds 25 jaar in Amerika woont, heeft daarover onlangs voor een commissie van het Amerikaanse huis van afgevaardigden interessante verklaringen afgelegd.

Toen Martinu in 1961 voor zaken in Parijs was, werd hij door een onbekende in zijn hotel opgebeld. Deze man zei dat hij kort geleden in Roemenië was geweest en dat hij hem dringend moest spreken. Bij het onderhoud dat volgde werd hem medegedeeld, dat een gemeenschappelijke vriend, Mario Karil geheten, die al geruime tijd in Roemeni in de gevangenis zat, wellicht vrijgekocht kon worden.

Martinu bood $7000,—. De man zegde toe zijn best te zullen doen. Later hoorde Martinu dat zijn vrouw en twee kinderen naar het buitenland zouden worden gezonden als hij $10.000,— zou storten op een genummerde Zwitserse bankrekening. Martinu antwoordde dat hij $10.000,— zou storten bij een trustee in Londen, die het bedrag zou overmaken zodra het gehele gezin Karil veilig in het buitenland was. Enige maanden later hoorde Karil in de gevangenis dat "de partij hem begenadigd had" en dat de 13 jaar die hij nog te goed had hem werden kwijt gescholden.

Na een paar dagen kwam de mededeling dat het echtpaar Karil de kinderen ergens anders moest onderbrengen en hun bezittingen moest verkopen. Daarop werden zij na een strenge visitatie op een vliegtuig gezet en kwamen, zonder een cent op zak, geheel verbijsterd in Londen aan.

Een agent van Jacober meldde zich bij de Londense trustee om de $10.000,— in ontvangst te nemen. Martinu weigerde echter meer dan $5.000,— uit te betalen omdat de kinderen niet waren meegekomen. Na een nieuwe chantage-affaire kwamen de twee kinderen ook naar Parijs en werd daarvoor nog eens $8.000,— gestort. Het echtpaar Karil woont thans met zijn kinderen in New York en de deviezenpot in Boekarest is $13.000 rijker geworden.

Het Parool voegt hier aan toe:

Het geval-Karil staat niet op zichzelf. Het is aan het licht gekomen, dat Henry Jacober over een groot aantal "runners" beschikt, die overal in Europa, Amerika en Israël personen benaderen, die verwanten in Roemenië hebben. Sinds 1961 zijn zij daarmede bezig. Zij beschikken tevens over de namen en andere bijzonderheden van mensen, die in Roemenië in de gevangenis zitten. Zij doen zich voor als "wederzijdse vriend", maar zij zijn in feite handlangers van de Roemeense regering. De losprijzen die zij vragen, liggen tussen de 1.000 en 20.000 dollar per geval. Vooral onder de Roemeense joden wordt stelselmatig gewerkt, daar gebleken is dat sommige zionistische organisaties bereid zijn grote offers te brengen om joodse slachtoffers van Boekarest uit de gevangenis te krijgen en naar Israël te laten komen.

Blijkens mededelingen in het Amerikaanse Huis van Afgevaardigden zijn er sinds 1961 tussen de vijf en tienduizend mensen door de communistnsche partij van Roemenië naar het buitenland verkocht. De opbrengst hiervan wordt geschat op 20 miljoen dollar.

Dit soort handel gaat nog steeds voort. Er is zelfs sprake van een soort Roemeens vijfjarenplan, dat voorziet in de export van 70.000 mensen tegen een gemiddelde losprijs van 3.000 dollar. Daarmede zou dan een bedrag van een paar honderd miljoen dollar gemoeid zijn.

Het schijnt, dat de kameraden in Sofia en Warschau door Boekarest ingelicht zijn over deze succesvolle overwinning voor de opbouw van het socialisme. Sinds enige tijd duiken er namelijk ook Bulgaarse en Poolse "gemeenschappelijke vrienden" hier en daar op, die aanbiedingen doen.

GEEN FRAAI BEELD

Pieter 't Hoen besluit zijn artikel in *Het Parool* als volgt:

"De deviezennood achter het IJzeren Gordijn is zo groot, dat toerisme en kredietverlening door het Westen de behoefte nog steeds niet voldoende kunnen dekken. De handel in mensen dient dus ter verdere aanvulling van de deviezenpot. De oude politiek van hermetische afsluiting der grenzen heeft men daarvoor ten dele moeten prijs geven. Maar wat zou het? De afschuwelijke verhalen, die de losgekochte mensen over hun belevenissen in gevangenissen en kampen achter het IJzeren Gordijn doen, vinden toch nauwelijks belangstelling in het Westen. Het idealisme in het Westen richt zich op Afrika, Azië en Zuid-Amerika. Dat is trouwens minder riskant dan het tonen van actieve belangstelling en sympathie voor de slachtoffers van het regime achter het IJzeren Gordijn. Protesteren tegen Franco, Salazar, Verwoerd e.d. brengt geen risico met zich mede, maar tegenover de Sowjet-Unie en haar imperium houdt men zich maar liever kalm, want die is heel wat gevaarlijker dan de kleine Europese en Afrikaanse dictatortjes.

De praktijk wijst dan ook uit, dat Boekarest zich zonder bezwaar kan veroorloven duizenden Roemenen naar het buitenland te verkopen. Vrijwel niemand slaat acht op hetgeen zij te vertellen hebben. Waarom zou men ook? De handel moet voortgang hebben, hier zowel als daar en verder geen sentimenteel of politiek gezeur. Voor Henry Jacober en zijn collega's ligt er dan ook nog een groot arbeidsveld open."

Dit alles geeft van de politiek van het Vrije Westen geen fraai beeld. (ICN)

DE BETERE SIGAAR

Agio

FIXE	$1.30	per	10	stuks
GARANT	1.55	„	10	„
GOUDEN OOGST	2.25	„	10	„
GRAND PRIX	2.50	„	10	„
EXTASE	1.70	„	10	„
SUCCES	1.80	„	10	„
SUPER SENORITAS	2.10	„	20	„
PETITOS	1.90	„	20	„
CONSUL	0.80	„	10	„
MAXIM	1.25	„	20	„
LITTLE	1.15	„	20	„

FIXE, GARANT, GOUDEN OOGST en GRAND PRIX
ook in kistjes van 25 stuks.

P. J. SCHOLTENS IMPORTS
P.O. BOX 507 — WATERDOWN, ONT.

De Ruyter's Muisjes

KINDEREN ZIJN ER DOL OP

P. de Ruyter & Zn. N.V., Baarn
Hofleverancier Ao. 1860

Imported by: VAN'S imp. Ltd.
P.O. Box 826, HAMILTON, Ont.

Het aantal abonnees op Calvinist-Contact groeit . . . . maar heeft nog niet de grens bereikt. Geef dit nummer door aan iemand, die ons blad nog niet leest.

ABONNEMENTSFORMULIER

Hierbij geef ik op als abonné van Calvinist-Contact

Naam ....

Post-adres ....

....

Aangebracht door: ....

Naam ....

Post-adres ....

....

Aanbrengpremie: ....

Zendt dit formulier met het abonnementsgeld ad $5.00 in cash/money-order/cheque (bij cheque 15¢ extra voor bankkosten) naar "Calvinist-Contact", Box 312, Station B, Hamilton, Ontario.

Aan:

Calvinist-Contact, Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

ADRES VERANDERING

NIEUW ADRES:

....

....

Naam ....

Post-adres ....

OUD ADRES:

....

....

Mooie Premie Boeken

voor Uw hulp

HET KOST U NIETS om in het bezit te komen van een aantal mooie en goede boeken. U behoeft alleen het gesprek op Calvinist-Contact te brengen, als U op bezoek bent bij familie of vrienden, die ons blad nog niet lezen. De rest is niet moeilijk. De enige bepaling is, dat U tegelijk met de opgave van het nieuwe abonnement het abonnementsgeld van $ 5.00 opstuurt.

Voor elke nieuwe abonnee die U aanbrengt mag U een der volgende boeken kiezen:

DE ILLEGALE WERKER, door Anne de Vries.
Dit boek geeft een bijzonder belangwekkend aspect van de gehele verzetsstrijd. Het is een treffende, boeiende beschrijving van de typen van illegale werkers, en verder van hun leef- en werkwijze, van hun lotgevallen na arrestatie. Een spannende documentaire.

ENCYCLOPEDIE VAN DE BIJBEL, samengesteld door Dr. C. N. Impeta.
Deze encyclopedie is een handige wegwijzer door de Bijbel.

JOHANNES CALVIJN, ZIJN LEVEN EN WERK, door Dr. R. Schippers.
Deze biografische schets presenteert treffende bijzonderheden uit het leven en de arbeid van Calvijn.

HEDEN ZO GIJ ZIJN STEM HOORT (Bijbels Dagboek).
Recensie-schrijvers hebben indertijd dit dagboek aanbevolen als een der beste en nog is het niet verouderd.

DE CHRISTENREIS, door John Bunyan.

DE CHRISTINNEREIS, door John Bunyan.
Beroemde boeken van de wereldberoemde schrijver Bunyan. Boeken die hoog zijn aangeschreven in de literaire wereld.

DE BRUG, door K. Norel.
In deze roman tekent de bekende schrijver K. Norel welke moeilijkheden vaak veroorzaakt worden wanneer gezinnen van het platteland naar een grote stad verhuizen. Er is echter vaak een brug om de moeilijkheden te overwinnen.

ROME EN DE REFORMATIE, door A. S. Besselaar en J. Spoelstra.
Dit aantrekkelijk geschreven boekje handelt over "een eerlijk gesprek tussen de Roomse Kerk en de Kerk der Reformatie."

LUTHER — Zijn weg en werk, door W. J. Kooiman.
De schrijver geeft in dit boek een inzicht in het boeiende leven van deze strijdbare reformator.

OP DE MAN AF (Boeket-reeks).
Dit boekje is geschreven door de bekende Ds. Okke Jager, die inderdaad de kunst verstaat om dingen op de man af te zeggen.

VERLEIDENDE GEESTEN, door Dr. A. B. W. M. Kok.
Een zeldzaam interessant boekje, dat U in het kort op de hoogte brengt met de dwaalleringen van verschillende sectarische richtingen.

BRIEVEN UIT DE HEL, door C. S. Lewis.
Deze brieven, geschreven door Schroefstrik, staatssecretaris van de hel, aan zijn neef Galsem, vormen een schriftelijke cursus voor jonge duivels. Zij leren, hoe zij geraffineerd en subtiel de mensen in hun macht moeten krijgen.

DE GROTE SCHEIDING, door C. S. Lewis.
Neen, er is geen ontkomen aan. Een hemel met een klein stukje hel bestaat niet. Het is onmogelijk om ook maar iets dat bij de duivel hoort in ons hart te houden. Satan moet er uit.

REIS NAAR VENUS, door C. S. Lewis.
Op zijn reis naar Venus ontmoet de hoofdfiguur, Ransom, een nieuw paradijs, hetgeen de auteur alle gelegenheid geeft tot een fantastisch verhaal met een diepe zin.

HET DUIVELSEILAND.
Een uitermate boeiend verhaal over de Franse strafkolonies geschreven door een ooggetuige genaamd Charles Pean.

SLOEBERKE SLOB, door W. Laatsman.
Velen houden van "Laatsman-boeken", omdat ze zo populair geschreven zijn.

•

Omdat wij tegenwoordig extra pagina's geven in de Engelse taal, zijn voor het aanbrengen van nieuwe abonnees nu ook Engelse boeken verkrijgbaar.

Voor elke nieuwe abonnee:

THE FLASHLIGHT, by Jean G. Fisher.
A little booklet, but a great story. Tom Perkins comes into conflict with his own conscience. He experiences a difficult time to find the right attitude. A fine story for children from 8—11 years old.

THE GUN, by John Vriesinga.
An exciting story of the experiences of three boys, and a gun. Boys, and girls too, of 8—11 years of age, will enjoy it tremendously.

MARTYR OF THE CATACOMBS.
An emotion stirring chronicle of the persecution and triumphs of First Century Christians.

CONFLICT WITH DARKNESS, by Virginia Blakeslee.
She vividly portrays the harsh realities of heathen darkness put against the power of God's Word.

AND TO THE ESKIMOS, by Stanley Ledyard.
The testing and trials of a modern Missionary adventure.

AMAZON MOON, by Rosemary Cunningham.
Deep and practical spiritual lessons drawn from thrilling accounts in the deep Jungles.

WHEN THE BAMBOO SINGS.
By experienced Missionary Douglas C. Percy, a true life story of a young African and his love for a maid of another tribe.

JOHN THE BAPTIST, by Dr. F. B .Meyer.
A clasp between the Old and the New Testament. Portrays humility, courage, devotion.

MARTIN LUTHER, THE MAN, by Ruth Gordon.
The personality of Martin Luther, his character and purpose. The background to his God revealed doctrine of Justification by Faith.

Voor twee abonnees:

LIVING IN A NEW COUNTRY, by T. C. Van Kooten.
An interesting study on the integration of immigrants into the life of their new country.

THE STOWAWAY, by Wm. R. Rang.
Hendrik Tromp has one thing in mind; he wants to find his father. But he does not know where he has to look for him. He hides as a stowaway on "The Golden Horn", but is detected. What follows takes the readers (boys and fathers alike!) all along; they want to stick with Hendrik until he finds the solution.

A PREY TO SATAN.
A moving story which is often filled with suspense. The main characters in this book are people of the Reformed Church.

IN THE MIRROR.
This book is published in connection with the Centennial of the Christian Reformed Church in 1957. Dr. Kromminga reviews what the Christian Reofrmed Church has done, and ought to do. "In the Mirror" reflects theories and ideas which are sound in doctrine and wise in counsel.

MET ENGELS DE WERELD IN.
Een handig en goed boekje om Uw kennis van het Engels wat op te halen.

CHRISTIAN COURIER
A SUPPLEMENT TO CALVINIST-CONTACT

Editors: Dr. P. Y. DeJong, Rev. F. Guillaume, (Mrs.) Bernice Schrotenboer, (Mrs.) Ineke Parlevliet.

Managing Editor: D. Farenhorst.

Publisher: Guardian Publishing Co. Ltd., Box 312, Station B, Hamilton, Ont., Phone 547-1488 and 547-1489.

Characters and names in fiction stories in this weekly are imaginary.

Contents may not be printed without permission of the publisher.

The publisher will not be responsible for the loss of any manuscript, drawing or photograph. The publisher accepts no responsibility for opinions by its authors.

SOCIALISM AND SOCIAL WELFARE PROGRAMS

③

In the last two articles we dealt respectively with the Western and Eastern way of life, the direction in which they were travelling, and the social goals and values they were based on. Today we will specifically concern ourselves with the development, manifestations, and the assumptions of Social Welfare Programs.

In order to do so, it is absolutely necessary to distinguish between socialism and social welfare programs. After all, the two are obviously different, and the conclusions which we shall eventually draw about the one many not necessarily apply to the other. But to distinguish between socialism and social welfare programs is more difficult than first meets the eye, for there are practically as many definitions of socialism as there are political theories.

One distinction stands out; socialism is a way of life, whereas social welfare programs are political responses to social demands. This distinction is an essential one, for from it we can derive all others. Being a way of life, socialism is also a faith — a faith that material production (as the earlier articles explained) is or should be one of man's basic values and goals, and that this should be distributed equally. But socialism as expounded by Marx went much further than this. Marx felt that capitalism reduced man to a slave of his own labour, since he was forced to sell himself on the labour market to the capitalist. Although this is obviously an overstatement, (for he completely ignored the fact that Liberal-Democracy asserted the ultimate moral worth of the individual) it nevertheless reflected the truth that man had become a slave of his own material creation. He felt that the capitalist mode of production only allowed the development of man's productive capacities, and therefore he advocated socialism, assuming that socialism would allow man to develop all of his capacities — moral, intellectual, aesthetic, and productive. In other words, socialism as expounded by Marx also had great respect for the moral worth of the individual, but his hatred of capitalism and all those associated with it, led him to ignore this respect in practice.

Socialism has economic, social, and political implications, each of which must be clearly distinguished in order to compare socialism successfully with social welfare programs. Economically socialism implies that each shall contribute to the material production process according to his abilities, and that each shall receive from the production process according to his needs. Theoretically this is a very just and desirable economic system, but in practice it works slightly differently. For the state is the organ which determines what one's needs are and what one's contributions shall be. History has shown that when a government has such broad powers justice seldom prevails.

Socially, socialism implies the absence of classes based on different income brackets. Everybody is materially equal, receives approximately the weekly pay cheques, and works for large government-controlled enterprises. A high degree of social security exists, created by all sorts of government-run programs such as medical care, unemployment insurance, etc. On this basis of social security and material equality it is hoped that the individual is in the position to develop his moral, intellectual, and aesthetic capacities. There is little need to worry about the plight of one's neighbour since the government has taken that responsibility upon itself. The individual is responsible only to the state.

Politically therefore, socialism suggests the existence of a large, effective, and all-encompassing state machine. This state machine has settled in every sphere of life; it plans and organizes not only the entire method of economic production but also the social changes which the state considers to be in the interest of the majority. The state first influences, and later directs, the life of every individual.

This then will be what we understand by "socialism". Let us now compare it with social welfare programs.

Social welfare programming is a phenomenon peculiar to democratic countries. If there is anything like spocial welfare programs in the socialist countries than they go by a different name. This implies that social welfare programs occur in an economic framework different from that of socialism. It also suggests that social welfare programs are peculiar to those societies where the authority and power of the state organ is constitutionally (or by some other means) limited. Consequently we can define social welfare programs as the materialization of social demands — demands which materialize by means of a democratic system of government (i.e. through the enactment of legislation.). It seems therefore that a social welfare program is the same as socialism stripped of its economic and political implications. Clearly, the social aim underlying social welfare programs is identical to that of socialism. Both strive for material equality and both are characteristic of societies which have set the growth of material production as their fundamental goal. Socialism and social welfare programs are both reactions against the social inequality that reigned in the 18th and 19th centuries. Social welfare programs are reactions characterized by reformation; socialism is a reaction characterized by revolution.

What then are some of the implications of social welfare programs? Of course an answer to this quustion depends on our definition of a social welfare program. Instead of defining it, however, let us take the example of Canada's unemployment insurance program and our Automobile Insurance plan, and with these examples in mind let us analyse the economic, social, and political implications involved in social welfare programs.

The social implications are most obvious. The unemployment and insurance programs are both intended to provide security for those unemployed and those liable for accident damages. Both are organized attempts to help people who are suddenly flung into these situations. They provide a sense of security therefore, but at the same time imply participation in these programs (at least in terms of financial contributions) by the entire population. Social welfare programs also solve individual problems — problems which our highly developed technological society has created — and thereby removes many material and financial tragedies which might otherwise victimize us. Social welfare programs basically assumes that we have a duty to help our neighbour and that, because of the complexity of our society, such help can only be effective if it is organized and if everyone participates.

Economically social welfare programs assume that a free market society, which financially rewards everyone (in the form of wages) according to their contribution to the productive system, does not fulfill its distributive function justly and that the state (or some other organization) must interfere to rectify this unjust distribution. This follows from the fact that social welfare programs imply the redistribution of income by means of an integrated tax structure. In some cases, social welfare programs imply governmental intervention in private industrial activity, as is the case with the Canadian Pension Plan — here the employer must supply half of the monthly contributions to the plan for each individual employee. Finally, social welfare programs assume the existence of a modern productive system, for this alone produces the problems which some social insurance programs (or welfare programs) try to solve (e.g. unemployment); equally important, social welfare programs assume the existence of an economic system in which different individuals are rewarded differently, for if everyone was rewarded equally, there would be no need for such a program as the Pension plan.

What are the political implications of social welfare programs? Theoretically, there need be no political implications, for it is theoretically possible that each of these programs is run and organized by individual enterprises. In some countries, as in Holland, some programs are or have been in the past organized by individual institutions, but in most countries the programs have come under government control. In the latter case there has been a noticeable increase in governmental activity in both the social and economic spheres of life. Yet is both cases, a minimum amount of governmental activity is implied, for no social welfare program can materialize without public demand for such, and since public demands make themselves known at the political level, the government generally initiates the programs. Moreover, an individual organization can not force the entire population to contribute to a welfare program, and without such total participation, many programs can not be economically financed. Consequently in practically every social welfare program the government must be involved in enacting the necessary legislation required to enforce total participation.

Such, briefly, are the characteristics of social welfare programs as distinguished from socialism. Next week an attempt shall be made to fit all these considerations in a Biblical framework.

H. R. JONKER

PARENTS AND CHILDREN

by Adriaan Peetoom, B.A.

Last week, you remember, we discussed the meaning of "having a 79" in social studies, and we came to the conclusion that we did not know what it meant.

It is not difficult to imagine the reaction of many experienced teachers to this conclusion. Their reply will probably read like this: "What IS he talking about. He may not know what these figures mean, but we, experienced teachers, know. We may not be able to express what we mean by "social studies: 79", but we know what we mean, and parents better accept our authority and skill as teachers."

We can sympathize with such a reaction. To use an analogy; who would not be hurt, if told that the amount of wages received at the end of a week does not express the value as producer, but measures something unknown?

Authority and skill as teacher are simply not enough to overcome stated doubts. If only the teachers knows what marks are for, why bother sending report cards home? Report cards are meant to communicate to parents something about their children. We merely want to know what is being communicated. To say that the originator's knowledge is the reason for the report cards is simply saying that the report cards are not intended to communicate anything.

Let us approach this problem from quite a different point of view. To the left of Albert sits a lovely boy, named William. He was named after his grandfather, Willem, and his mother insists that he be called William, and not Bill.

William is a fine boy. He only received 42 in Social Studies. William is not as quick as Albert; he needs more time to grasp things, and he cannot remember well. He is polite, though, and he loves his brothers and sisters. He loves the Lord, too. He loves school, because the teacher is kind, most of the time. He likes his friends. He knows that some of his friends know more than he does, sometimes. William does not mind very much, except . . . except when the report cards are handed out.

You see, Albert was stupid. Albert wanted to show off, and he said to William: "What did you get for social studies?" And William said: (it took him a little longer to look at his report card) ". . . 42". Albert said: "Boy, I got 79". Albert said it in a way which made it clear that 79 was a lot better than 42. William was hurt. William was dumb.

Albert thought that he knew what it meant to score 79 in social studies. It made him, he thought, a better student than the 27 other children in the class-

(Continued on page 10)

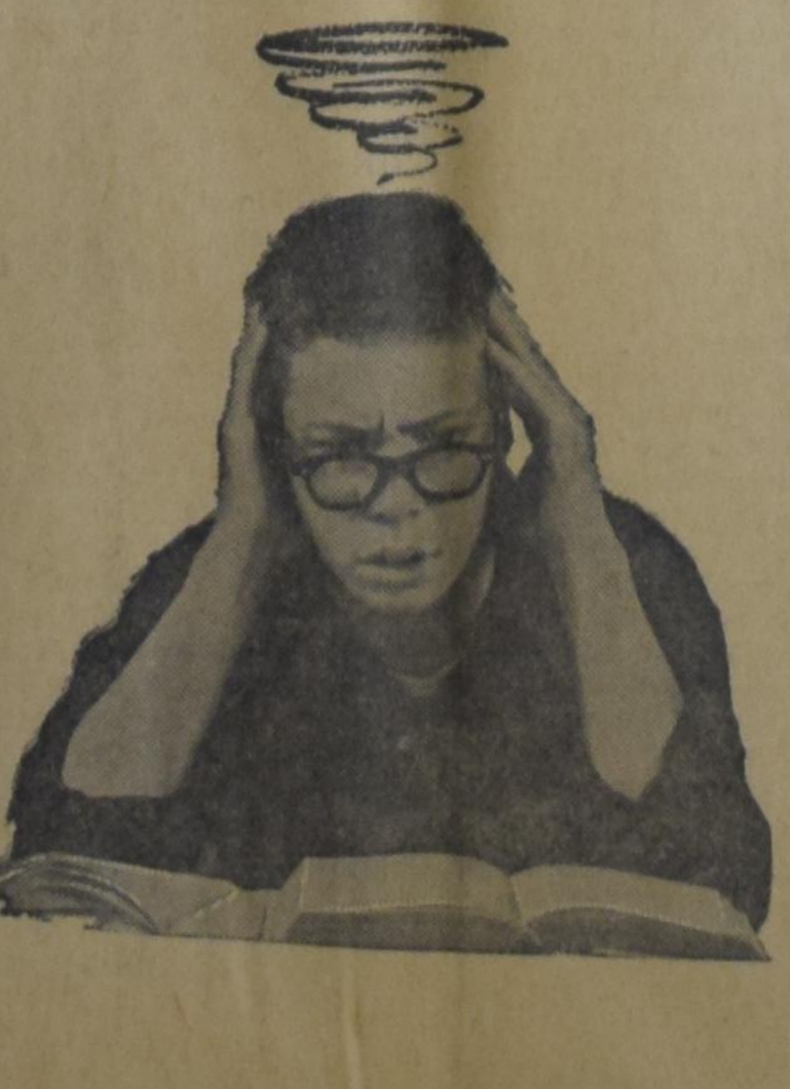

THE WORLD AROUND US

The war goes on

At the end of 1965 the war in South Vietnam still constitutes the world's major problem. Despite the fact that the United States in the past year have "escalated" their involvement in Asia, a victory, or even a peaceful settlement, seems farther away than a year ago.

True, the United States have strengthened their position considerably in the past few months; they have even gained significant victories. Yet they cannot hope to gain a decisive military victory hat would settle the dispute for the years to come.

A military spokesman for the U.S. said recently that it would not be difficult to end the war quickly. If the combined forces of the United States were to unleash all their power in a drive to annihiliate North Vietnam, it would be only a matter of days.

Of course, the problem is much more complicated than that. There is Red China to consider. There are the Russians, there are the smaller communist countries, there are the African nations, there are even the thousands of violent dissenters within the U.S. itself to be reckoned with .

A few weeks ago there seemed to be a cloud as a man's hand on the horizon. The British launched a "peace-in-Vietnam" drive and it seemed that the North Vietnamese had let it be known to Russian diplomats that they were ready for negotiations.

But then the little cloud vanished in fierce denials. The Americans concluded disappointedly that the North Vietnamese were only interested in peace on their own terms, and those terms include first of all communist rule over South Vietnam.

"Never," the official Washington reaction was amid speculation that in another year or so American forces in South Vietnam may grow from the present 170,000 to as much as 400,000 troops.

The Russians did their part in dashing peace hopes when they attacked the U.S. over their military policy in Europe. But that's a subject in its own right. Peace in Asia? Not much!

RUSSIAN BARGAIN HUNTING

When the Russians brushed the British peace mission aside with a fierce denunciation of American policies in Europe, they seemed to be hunting for a bargain. Premier Kosygin said that the Soviet leaders could not meet with president Johnson as long as the war in Vietnam continues.

On the surface this reads very plainly: leave Vietnam and we will have peace on earth. The trouble of course is that in our enlightened and modern society world leaders seem to be increasingly unable to afford plain and straightforward statements.

Kosygin, in his tirade against the Americans, started off with a reference to West Germany. The U.S., he said, are whipping up war tensions by arming West Germany. Then, after saying all sorts of other unfriendly things, Kosygin went to quite some length to explain that the Russian leaders really like the United States and would appreciate making peace with them.

Stripped of all the diplomatic sweet talk and of the violent assertions, one can reduce Kosygin's entire speech to a simple proposal: if you will stop West Germany from getting nuclear weapons, we may be able to help you get what you want in Asia.

It was a tantalizing proposal, but also one which the Americans could not possibly accept. For one thing, the other European nations would have something to say about it.

On the other hand, the proposal was too enticing to throw overboard entirely. There is always the possibility of a change in Europe, you know. If president De Gaulle should loose the election on December 19 to the socialist and communist support Monsieur Mitterand (and just now the public opinion polls show it's a neck and neck race) the thing may bear looking into.

Peace in Europe? Not much!

ZAMBIA STAGES A PLAY

The Rhodesian crisis keeps on simmering. Contrary to predictions and expectations nothing much has happened since Ian Smith's government broke the traditional ties with the mother country and asserted Rhodesian independence.

The other African nations are rattling their swords and uttering fierce threats, but so far it doesn't seem that they will do much else. Possibly some may make good their threat to break with England also if Wilson's government does not succeed in bringing the recalcitrant sheep back into their fold. Unless all of them do this, united action against Rhodesia does not seem likely.

It is by now quite clear that Wilson will not do anything more drastic than to try to cut Rhodesia's trade. Then again, Ian Smith's government must have foreseen this and they must have a reasonable hope that they can ride out the storm until other events put their country in the background again.

In the midst of the upheaval Zambia, Rhodesia's neighbour to the north staged a clever play in which Great Britain allowed itself to play a leading role. Its president, Kaunda, asked for and received British protection of a hydro-electric power plant on the Zambesi river, which forms the border between his country and Rhodesia.

The reason for the cry for help was that Rhodesia might possibly take over the power-plant. But since Rhodesia, dependent on power from this plant, is only interested in causing as little trouble as possible, why should they do such a drastic thing as long as they are still receiving all the power they want?

Kaunda's real reason was that African nationalists from other countries, or even communists, might stir up trouble around this power-plant which would force Ian Smith to take action and which in this way might involve his own country in a large scale conflict.

There are British troops in Zambia now. They're there to protect Rhodesia as much as Zambia.

Peace in Africa? Not much!

(Continued on page 10)

FROM HITHER AND YON

A CHURCH SERVICE WITH DR. MARTIN LUTHER KING

A crew from CBC-TV went to Atlanta, Ga., some time ago to film and interview Mrs. Martin Luther King, Jr., the wife of the well known civic rights leader, who also received an honorary degree at the Free University lately.

Besides filming and interviewing, these TV-people went also to the church of Dr. King. This is what they wrote about the service (CBC Times, Dec. 25/31, 1965):

"The high point of the visit to Atlanta for us was the church service at Ebenezer Baptist Church, where Martin Luther King Jr. is co-pastor with his father. The congregation is middle-class and fairly well-to-do (we noticed quite a few mink stoles in the congregation, even though the temperature was in the high 70s) and it seemed that they had all turned out to hear Martin Luther King Jr. preach his monthly sermon (his wife estimated that he is away three weeks out of every month). The choir sang the hymns with such vigor that I couldn't hear my own voice; during the anthems the choir clapped their hands and the congregation stamped their feet. The enthusiasm, the directness of their response was a complete revelation. Mrs. Martin Luther King Sr. played the organ, Mrs. Martin Luther King Jr. sang solos, Pastor King Sr. ran the service, and young Martin preached; so it was really a family affair.'

"The sermon was on the text from Matthew which exhorts us to love those that hate us, do good unto those that revile us. It was overwhelming to sit in that congregation and hear these people murmur 'Yes, that's right,' 'Amen, brother' to these wonderfully loving words; by the time the sermon ended a half an hour later, I was tearful, as I think we all were in varying degrees, because the power of love was so beautifully expressed. King emphasized that the Negro cause must never resort to violence, that to love and forgive was stronger and more moral than to respond in violence. His sermon was masterfully constructed . . . We felt that we had never experienced anything quite like it."

KNOW HOW MUCH WEIGHT ICE CAN HOLD — IT COULD SAVE YOUR LIIFE

Lakes and streams soon will be ice-covered. It is a wise precaution to know how much weight various thicknesses and types of ice can sustain before venturing upon them, trusting your safety, perhaps your life.

Slush ice, for instance, is only half as strong as clear blue ice. Clear river ice is 15% weaker than clear lake ice.

A sudden application of brakes on a fast moving vehicle increases its weight pressure on the ice in proportion to the rate of decrease in travel speed. Continuous travel over the same area of ice will weaken it, much as metal in springs.

Following are ice strength figures tabulated by the Lumbermen's Safety Association:

Inches of Ice	*Safe Load*
2	One person on foot.
3	Group in single file.
7½	Car (2-Ton gross)
8	Light Truck (2½ Ton gross)
10	Medium Truck (3½ Ton gross)
12	Heavy Truck (8 Ton gross)
15	10-Ton
20	25-Ton
30	70-Ton
36	110-Ton

TELEPHONE FOR BLIND, DEAF, MUTE

The New York Telephone Company is introducing new equipment that will enable totally deaf people to use the telephone.

A device called Sensicall, which can be attached to an ordinary telephone instrument, converts long and short sounds into long and short blinks of light. For people who are blind as well as deaf, the Sensicall has a button which vibrates whenever a sound comes over the line.

A person using any telephone instrument can communicate with the handicapped person by humming, whistling or tapping on the mouthpiece. The Sensicall itself has a transmission button which sends a buzz tone over the line when it is depressed.

For the deaf and mute, unless the Morse code is used, a prearranged set of signals would have to be employed to communicate with friends. (Unesco Features)

LITERATURE FOR THE SEAMEN

Thanks to the fine coverage of the work among the seamen, given by this paper many people have responded enthusiastically by sending me magazines. For this we are very thankful. Many letters have been received requesting further information as to kinds of literature needed, how to mail such material, where to send it, and so forth. Allow me to give some guidelines with respect to these questions:

1. Please send all material to: Rev. H. Uittenbosch, c/o The Montreal Sailor's Institute, 165 Place d'Youville, Montreal 1, P.Q. Canada.
2. It is to your advantage to keep your parcels small if you wish to send them through the mail as printed matter.
3. In the event Societies or groups have collected large amounts of literature, it is cheaper to send it in large cartons by rail freight.
4. Tracts, devotionals, material from the Back to God Hour, and most religious material I receive directly from the publishers.
5. It is to be preferred to have magazines of rather recent date, although in the case of 'picture-magazines' the date is not too important.
6. It is appreciated to find magazines in acceptable shape and preferably well-wrapped.
7. Examples of magazines in demand: The National Geographic Magazine, Life, The Saturday Evening Post, Look, Sports-magazines, Readers Digest, International Scala, Circuit, De Spiegel, Panorama, Op De Uitkijk, Het Beste.
8. Examples of Religious magazines in demand: Recent issues of: The Banner, De Wachter, The Christian Herald, HIS, Decision, The Young Calvinist, Sjaloom, Centraal Weekblad, Calvinist-Contact/Christian Courier.
9. Books in any language, in reasonable shape, of sound content are welcome.
10. Acceptable magazines in any foreign language are welcome.

Rev. H. Uittenbosch.
St. Lawrence Seaway Chaplain for Classis Eastern Ont. of the Chr. Ref. Church.

Let's Play Chess

Editor: Mr. C. HESS

THE OCTOBER LADDER

Names	Problems & Points 176	177	178	179	Sub total	Previous total	TOTAL
	4	2	3	2	11		
M. Visscher, Duncan, B.C.	2	2	0	2	6	88	94 Winner
H. Drost, Goderich, Ont.	3	2	—	2	7	87	94 Winner
H. Amsinga, Hay, Ont.	4	2	0	1	7	79	86
H. Hengeveld, Toronto, Ont.	3	2	—	0	5	78	83
T. Bruinsma, Pierrefonds, Que.	1	2	1	0	4	66	70
J. Byl (II), Burnaby, B.C.	2	2	0	2	6	42	48
H. Vissers, Dartmouth, N.S.	3	1	0	1	5	40	45
M. DeJong (II), Stirling, Ont.	2	2	3	2	9	34	43
T. P. Palmer, Grand Rapids, Mich., U.S.A.	3	2	—	2	7	33	40
R. Bouma (I), Belleville, Ont.	2	2	0	2	6	31	37
A. Renema, Duncan, B.C.	1	2	—	0	3	19	22
J. Hengeveld (I), Woodville, Ont.	4	2	0	2	8	11	19
A. Guillaume (IV), Edmonton, Alta.	4	2	2	2	10	9	19
H. Langendoen, Toronto, Ont.	2	2	0	0	4	8	12
W. F. Stokdyk (II), Old Barns, N.S.	1	2	0	1	4	3	7
J. Kloosterman, Peterborough, Ont.	1	1	—	0	2	3	5

REMARKS

The problems turned out to be rather difficult. No one got the maximum. The three-movers were the hardest nuts. Only four people solved them correctly and no one both of them. All this proves that the contest is worthwhile indeed. Two of our people reached the top this time. Both of them had quite a climb behind them, but they simply persevered to the end. Congratulations to both of you with the good result. Our publisher will send you an interesting prize in the field of chess.

The number of our contestants did not change in October. Granduallly we get a team of faithful people. We really enjoy this game, don't we?

Since November a second ladder game is going on in Canada. The magazine "Canadian Chess Chat" started a column "Endings and Studies". The advice was given: go to it while the column is young. Is this something for you? Yours truly started to climb the ladder there too . . . .

CONTENTS OF 1965

Leading Articles

	Date	Page
The Intolerance of Neutrality	Jan. 8	9
Parking Your Children	Jan. 15	9
Birth Control (1)	Jan. 22	9
Birth Control (2)	Jan. 29	9
The Spiritual Dimension of Leadership	Feb. 5	9
Ripe too Soon (1)	Feb. 12	9
The Grease of Life is Grace	Feb. 19	9
Mending Marriages	Feb. 26	9
Birth Control. Some questions — some answers	Feb. 26	11
Ripe too Soon (2)	March 12	9
A dangerous Sickness	March 26	9
"Christianism" or "Secularism"	April 2	9
Growth and Self-development	April 9	9
A Mirror	April 23	9
Blood Transfusions	April 30	9
"Sin is a great Convenience"	May 7	9
Babies, Monkeys and Blood	May 14	9
Contact	May 28	9
Doctoring Your Child	June 11	9
Vacations	June 18	11
Bodies and Antibodies (1)	June 25	9
D. Day	July 2	9
Bodies and Antibodies (2)	July 2	11
It is your wife, Lord!	July 23/30	9
State of Confusion	Aug. 6	10
The Pulpit Harbour	Sept 3	9
Studies	Sept. 10	9
Protestantism	Sept. 24	9
The World Problem of Birth Control	Oct. 8	9
A Look at Canadian Literature	Oct. 22	9
Is Calvinism out of date?	Nov. 5	9
From Kuyper to King	Nov. 12	9
Is the Christian Press Important?	Nov. 19	9
Love Delights in the Truth	Nov. 26	9
The Call of Love	Dec. 17/24	9

Politics

FOREIGN

	Date	Page
The U.N. has Problems	Jan. 8	9
Democracy Put to the Test	Jan. 15	9
Sukarno's Bold Try	Jan. 22	9
Is India Swerving to the Right?	Jan. 29	9
Russia and China again on Collision Course	Feb. 5	9
Germany, what next?	Feb. 12	9
Increased Tensions	Feb. 19	9
China and the United Nations	Feb. 19	9
Money as a political Weapon	Feb. 26	9
Towards a United States of Europe?	March 5	9
It is so hard to agree	March 12	9
The Reap Problem	April 2	9
Selma's Tragedy	April 9	9
The War Behind the War	April 15	9
Cyprus back in the News	April 23	9
President Johnson carries on	April 30	9
"Selma's Shadow" — Legal Lynching	April 30	12
On Understanding China	May 7	9
Trouble in Santo Domingo	May 14	9
China and the West	May 21	9
Opium and the Gospel	May 28	9
China's Troubles Relations with the West	June 11	9
The Birth of Chinese Communism	June 18	9
How China turned Communist	June 25	9
War at any price	July 23/30	10
Common Market Trouble	Aug. 13	9
The (Dis)United Nations	Sept. 10	9
War in Asia	Sept. 17	9
War Clouds over Asia	Oct. 8	9
The Age of the Bomb	Oct. 8	9
Pope Paul in New York	Oct. 15	9
Sukarno and the end of the Tether	Oct. 22	9
Trouble in Africa	Oct. 29	10
What's with Cuba's Castro?	Nov. 5	9
Death in Washington	Nov. 19	9
The Conference that was not	Nov. 26	9
Quo Vadis, Charles?	Dec. 17/23	10

CANADIAN

	Date	Page
The Dorion Inquiry (1)	Jan. 22	12
The Dorion Inquiry (2)	March 5	9
A New Progressive Leader?	March 12	12
Biculturalism and Bilingualism?	March 26	11
Canadian Pension Plan	April 9	12
Speaking Minds	May 28	10
Canadian Federalism — a Failure?	July 9	9
A Christian Political Party? (1)	July 16	10
The Dorion Report	July 23/30	10
A Christian Political Party? (2)	July 23/30	11
A Christian Political Party? (3)	Aug. 6	9
An October Election?	Aug. 13	10
The Need for Political Leadership?	Aug. 20	11
What was the use of the postal strike?	Aug. 27	10
Election Speculation and the Cabinet Meeting	Sept. 3	9
Pearson in the West; Diefenbaker in Quebec	Sept. 10	10
Economic Roundup	Sept. 10	11
On to the Polls	Sept. 17	10
Election Issues	Oct. 1	10
The Party, the Leader, or your Candidate?	Oct. 8	10
Power and Politics	Oct. 15	9
Has your vote any value?	Oct. 22	9
Political Issues which never appear	Oct. 29	10
Our Canadian Political Mess	Nov. 5	10
Where does Socialism leads us?	Nov. 12	9
Election Results	Nov. 19	10
Another Minority	Nov. 26	10
Parliament Reopens January 18th	Dec. 3	9
Socialism and Social Welfare Programs	Dec. 10	9
Socialism and Social Welfare Programs	Dec. 17/24	15

Church

	Date	Page
Reformed Church or Reformed Ghetto	Jan. 9	10
Aggiornamento in Rome (1)	Feb. 26	12

(Continued on page 11)

The World Around Us

QUO VADIS?

Scientists have developed theories which give us a completely new image of our world. It's a frightening picture, if all you see is a tiny spec of matter spinning around its own axis, revolving around a fiercely burning star that, with a hundred billion others, wheels around in a gigantic cartwheel through a dark void the nature of which no one understands, to nobody knows where or when. On that dark spec of matter some three billion helpless creatures vainly try to establish some kind of peace among themselves and only succeed in fanning the flames of hatred and violence to even greater intensity.

Peace on earth? Not much!

At least not the peace to which the world attains. Oh, yes! There is peace for those who acknowledge the baby born in a stable as the Creator of the vast universe, because God was, in Christ, reconciling a lost world unto himself. To them grace and peace are even now flooding the universe.

"If thou hadst known, even thou, at least in this thy day, the things which belong unto thy peace! But now they are hid from thine eyes."

John Vriesinga.

Parents and Children

(Continued from page 9)

room. They did not score as well. Only 3 scored better, but they were all worse in reading. Albert was tops in reading. William only got 51 in reading. William could not read very well, and he forgot what he read as soon as he finished reading it . . .

Albert was "better than" most of his classmates. He thought so, at least, and so did his teacher, because he received higher marks. The teacher had much more chance to praise him during the term, and she did so.

You see, Albert's teacher did not know several things about Albert. His parents did not know these things either, but they at least had some suspicions. The Lord knew, though. The Lord, in his Wisdom, had given Albert lots of brains. Albert was very bright indeed. Albert was also lazy. The Lord knew it. Albert sometimes vaguely realized it, particularly when the minister preached about the talents.

William was not lazy. William was an obliging child. When the teacher asked him to do something, he put his tongue between his teeth, and his forehead showed a frown, and he held his breath with the effort. He thought, and tried, and sometimes succeeded; mostly he did not succeed. When he succeeded, William was glad, because the teacher was glad. When he failed, William was sad, because his teacher was sad, and disappointed, and that made William sad.

But, he did his best.

Albert did seldom his best. But he scored 79, and William scored 42. Albert thought that he was better than William, and William knew that Albert thought it. William knew, that his teacher knew it, because the teacher gave Albert 79 and William only 42.

And what was his father going to say!

What have we done with Albert and William? We have given Albert the feeling, that he has accomplished a great deal, although Albert knows that he did not do his best most of the time. Albert really should have received a much higher mark, had he done his best. We have also begun to destroy desire for learning in William. William knows that he cannot achieve very much. He is going to be measured against the Alberts the rest of his life. The Alberts, regardless of efforts, are going to be praised and recognized by the adult world.

In effect, we have told William, that effort is not important.

Looking at it from this point of view, I find the system of report cards repulsive.

To end this particular discussion, we should deal with the two most common objections to the elimination of report cards and marks.

It is not inconceivable, that a large number of teachers would welcome the elimination of report cards. After all, the preparation of them takes an enormous amount of time.

But, teachers say, parents want report cards.

Why do parents want report cards?

Historically, report cards and examinations had their origin not with parents' demands. The universities insisted that their prospective student body be examined and tested. This reporting business became a screening process for the elimination of unwanted scholars.

Once report cards were accepted for this reason, they were quickly turned into badges of merit, first of pupils, then of parents.

If then education has taught parents to expect report cards, let education teach parents to unexpect them.

The other, more serious objection, is the necessity to find some means of communicating to parents the performance and progress of their charges.

We must find some method of communicating.

The answer suggested here must be seen within the framework of a new concept of curriculum, which will be discussed in subsequent articles.

This new method of reporting consists of periodic conferences between parents and teacher, with and without the child's presence.

Many teachers will object that this is a timeconsuming procedure. Let us look at some figures.

Two conferences per year, 30 minutes at the time, for an average classroom of 35 pupils would consume a total of 35 hours. At one conference per day, the teacher's school day would be extended one half hour for approximately half the school year.

This should be possible, if one considers that time would be saved in the preparation of report cards. We recognize that the conscientious teacher thoroughly reserves the 2 months holidays. At the same time many other professionals have long hours, and 2 weeks holidays.

More will be said about this later.

How the Eskimos Celebrated Christmas

Eskimo hunter holds his small son who has just received his present.

As the last few thinly sliced days of December slip silently away, a few score Canadians — the Eskimo hunters of Pelly Bay on the edge of the Arctic Islands — draw in closer amid the deep chill and stillness, find comfort in the warmth of their fellow men. Small in number, remote and alone as few of their people remain today, they know full well the value comradeship when beset by nature in its harshest mood. Far from the glitter and bustle that is Christmas in a distant world, the Pelly Bay Eskimos make their simple preparations for a day or two of feasting and spiritual peace. Under a specially-built, wide-domed snowhouse the Eskimos celebrate their Christmas with story-telling, games, small gifts, laughter, joy of companionship, worship. Each family gives its share to the feast. Hard-won caribou meat and fish, beans, boiling black tea, some stored-up candy — this is their holiday fare. Though the day-long darkness of the bleak arctic winter, the faint glow of oil lamp and candles in the snowhouse is the only sign of life for thousands of square miles. Here, on the fringe of the world, their glimmer of lights shines out a symbol of their calm, strong spirit. Under the crystal-sharp, never-setting polar stars, the Eskimo hunters and their families, patiently waiting out the long northern night, enjoy the welcome interlude of peaceful joy which is Christmas at Pelly Bay.

The missionary (Father Vandevelde) leads Eskimos in joyous Christmas carols in big snow cathedral.

VOORTMANS *Dutch Style* COOKIES

let you see how good they really are

...and they taste just as good as they look

Look for VOORTMANS on the cookie shelf at your favourite food store. They cost no more, but you'll be delighted with their finer quality and "different" taste.

VOORTMANS
Dutch Style Cookies

Buy them at your local food store

VAN LEEUWEN
BORTH & CO.
CHARTERED ACCOUNTANTS
980 Yonge Street,
SUITE 402,
TORONTO 5, ONTARIO
Telephone 922-5314

Wishing you all a
MERRY CHRISTMAS
AND A
PROSPEROUS NEW YEAR
Sam Osinga's
Variety Store
Now open at York on Hwy. 54.
Phone ROger 5-4268.

LEONARD
VERBEEK B.C.L. LL.B.
BARRISTER AND SOLICITOR
of the Bar of Ontario and of the Bar of Amsterdam (Holland)
7 SUPERIOR AVENUE,
TORONTO 14
Phone 259-7638 (office)
741-1247 (res.)

CONTENTS 1965

(Continued from page 10)

	Date	Page
Aggiornamento in Rome (2)	March 5	11
Judaism — the Passover	April 15	11
New Discovery about God (1)	July 9	9
New Discovery about God (2)	July 16	9
Judaism Almost	July 23/30	11
Christ and Architecture	Aug. 13	9
Kirchentag (1)	Aug. 20	9
Kirchentag (2)	Aug. 27	9
Kirchen ag (3)	Sept. 3	9
One Christ, One Church (1)	Oct. 29	9
One Christ, One Church (2)	Nov. 5	9
Inaugural Address Prof. Dr. B. Van Elderen	Nov. 26	9

Miscellany

Is selling a marked profession?	Jan. 15	10
On to Mars	Jan. 22	10
John Black, the apostle of the Red River (1)	Jan. 29	12
The Last of Major Christian Poets	Feb. 5	10
John Black, the apostle of the Red River (2)	Feb. 5	12
The "Bloody" Battle Ahead	Feb. 12	9
The eclipse of the free university in America	Feb. 19	11
Recollections of Yesteryear	Feb. 26	9
Calvin Reviews its Curriculum	March 5	11
The Great Society	March 5	12
Language as a Stumbling Block	March 12	10
We are not the only ones	March 12	11
The Printer Makes His Mark	April 2	9
Mother to be? Congratulations!	April 2	10
Private Citizens Take on Task of Building Global Good Will	April 2	12
Parents and Children	April 15	10
Discovering Ourselves	April 23	11
They solve "impossible" problems	April 30	10
Getting to the Bottom of it	April 30	11
Growth	April 30	11
Schools and Religion	May 7	9
A Super-Civilization in Space?	May 7	10
Parents and Children	May 7	12
Three Men on the Moon	May 21	10
Conservatives and their Message	May 28	9
Parents and Children	May 28	11
Take a Look at Venus	June 11	10
What about this Modern Stuff?	June 18	9
Young People — Biblical Illiterates?	June 18	11
Parents and Children	June 25	10
Art and Western Man	July 2	9
When Thunderstorms are born	July 2	10
Canada: A Nation under God	July 2	10
Artists — Creators and Visionaries	July 16	9
Representation by Population	**July 16**	**11**
Drug Addiction — Death on the Instalment Plan (1)	Aug. 6	9
Drug Addiction — Death on the Instalment Plan (2)	Aug. 13	10
Drug Addiction — Death on the Instalment Plan (3)	Aug. 20	9
Nature and Grace in Art	Aug. 27	9
Drug Addiction — Death on the Instalment (Plan (4)	Aug. 27	11
Man, Nature and God in "The American Scholar"	Sept. 3	10
Untold Wealth in Water	Sept. 10	9
Calvinists Look at Art	Sept. 24	9
Looking at Paintings	Oct. 29	9
Mind Your Heart	Oct. 29	9
Mysteries of the Universe Comets	Nov. 12	10
The Unity of Man	Dec. 10	9
Two Revolutionaries	Dec. 10	9
Parents and Children	Dec. 10	10
Parents and Children	Dec. 17/24	16

HOLLAND-AMERICA LINE FREIGHTER NOW EQUIPPED WITH DIRECTIONAL SIGNALS

Holland-America Line's newest freighter, the m.v. Moerdyk, is now equipped with visual directional signals for increased navigational safety.

The signals operate in a manner similar to the early directional signals on automobiles with small lighted arms extended when used from either side of the car. The Moerdyk's indicator (there is only one) differs, however, in that it is stationary—and 19 feet long. It is a steel frame arrow, pointed at each end, which is attached to the foremast of the vessel. The signal is illuminated with a row of lights.

When the Moerdyk is within sight of another vessel and intends to alter course, the arrow lights are turned on, indicating the vessel's new direction. The lights are controlled from the bridge. They are switched on at the same time that blasts are given on the ship's whistle, the traditional signal used by vessels to show a course change.

The new directional signal has been highly recommended by the Royal Netherlands Shipping Association as an additional safety feature. At the 1960 convention of the international "Safety of Life at Sea Conference" (SAFCAN), general regulations covering the use of visual signals were adopted effective September, 1965.

A patent on the new indicator has been obtained by Captain A. Vreugdenhil, a former master of the Royal Holland Lloyd.

DUXBURY
TRAVEL SERVICE
Agent:
TCA, KLM, Holland-America Line, Europe-Canada Line.
BRAMPTON, ONT.
85 Main St. N. - Phone GL 1-4280
Agent Canadian National Railway

VAN'S MOVING & CARTAGE
Owned and operated by J. Vander Wal.
- TRUCK LEASING
- TRACTOR AND TRAILERS
- STAKE TRUCKS

223 Esplanade, Toronto, Ont.
Tel.: 366-4090 and 366-4456

Churches Unite to form the Presbyterian Reformed Church

At congregational meetings held in Toronto and Chesley, Ontario, Wednesday, November 17, 1965, the Free Presbyterian Church of Ontario with congregations in Chesley and Lochalsh, and the Bloor East Presbyterian Church (unaffiliated) Toronto, voted to unite and form the Presbyterian Reformed Church.

The history of both uniting churches goes back to the last century. There were Free Presbyterian Congregations in Ontario in the 1860's. When other churches united to form the Presbyterian Church in Canada in 1875, the Free Presbyterian Church of Ontario congregations believing they would be compromising in matters of faith and practice did not unite. Subsequent history has confirmed the wisdom of their stand. For some time in the early decades of this century they were united with the Free Presbyterian Church of Scotland. For over thirty years now the church has been known as the Free Presbyterian Church of Ontario once again.

At one time the Bloor congregation was associated with the Pittsburg - Ontario Presbytery of the Reformed Presbyterian Church. However, the congregations of that Presbytery dwindled and the Presbytery became non-existent. For over forty years the congregation has carried on with occasional supply preaching and sermons read by elders. In 1962 the Rev. Gerald Hamstra became the pastor of the church. The Rev. R. Quincy Caldwell is pastor of the other congregations in the Union.

The new Church is committed to the Word of God written as the only infallible rule of faith and practice. The Westminster Confession and Catechisms are subordinate standards. Those who are familiar with these standards will realize that they are Calvinistic, founded upon and agreeable to the Word of God and set forth the system of truth taught in Holy Scripture.

The Presbyterian Church is anxious that others will be able to join with them that there might be a more united witness in our nation and from our nation to the great doctrines rediscovered at the Reformation.

Copies of the basis of Union may be had upon request. (Address of Rev. Caldwell is Box 576, Chesley, Ont. - Ed.) Please remember this church in your prayers, that the Lord will bless the proclamation of His Word to the glory of His Name, the edification of His people and the salvation of sinners.

CLASSIFIED ADS

Pay your advertisement when you send it in. See our standard-rates below:

Birth-announcements	$3.00
Engagement-announcements	$3.00
Marriage and anniversaries	$4.00
Notifications of death	$4.00

"For Sale" and "Want" advertisements up to 30 words $3.00. Every word more 10¢. For "letters under number" 50¢ extra.

—

Send your payment together with your ad to:

Christian Courier

Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Grateful to our God of the Covenant, we announce the birth of our son:

CORNELIS

Mr. & Mrs. M. Van Der Spek.

Clarkson, Ont.

December 12, 1965.

With great joy and gratitude to the Lord we wish to announce the adoption of our daughter

CHRISTINE ADRIENNE

Aug. 17. Dec. 8.

A sister for Paul.

Mr. & Mrs. Herman Rustenburg.

122 Central Ave.
Beamsville, Ont.

Thankful to the Lord we gratefully announce the final adoption of our chosen daughter

DESIREE YVONNE ANGELA

born on March 16, 1965.

George & Rennie Vanderhorst.

144 Briarwood Crescent,
Hamilton, Ont.

December 16, 1965.

Engaged:

LENY VAN DEN BERG
and
HENRY LAMMERS

December 27, 1965,

2134 Fowler Drive,
Clarkson, Ont.

Holland Rd.,
Fonthill, Ont.

On Monday, December 20th, 1965, we celebrated with our beloved parents

ITE DE BOER
and
ALIE DE BOER—AFMAN

the occasion of their 25th wedding anniversary.

It is the prayerful wish of their grateful children that the Lord will spare them for each other and for us for many years to come.

Peter
Alice
Tom
Klaas - Albert
Martha
John Bernard
Albert John
Theresa Anne
Edward Alexander.

8903 - 48th Avenue N.W.,
Calgary, Alberta.

CROSS WORD PUZZLE

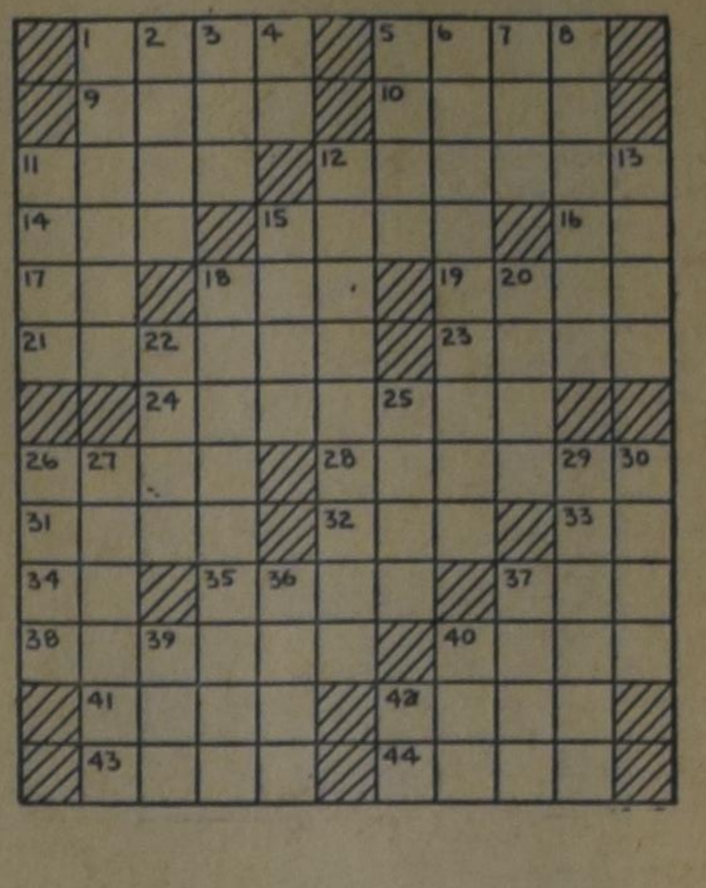

ACROSS
1. Box
5. Strike
9. Comfort
10. Apiece
11. Visor
12. Irrigates
14. Large worm
15. Hawaiian goddess of volcanoes
16. Exclamation
17. Negative vote
18. Indian of Keresan
19. Separation center
21. Open
23. Soared
24. French painter
26. Inland sea: Asia
28. Name for Greece
31. Smooth: phonetics
32. Sick
33. Greek letter
34. Exclamation
35. Cereal grasses
37. Girl's nickname
38. Simpler
40. Recruit
41. Blind, as hawks
42. Short for large sleeping quarters
43. Book clasp
44. Is in debt

DOWN
1. Winter, for one
2. Annie Oakley
3. Inquire
4. Music note
5. Signet
6. Cascade
7. First-rate
8. Sovereignty
11. Cook's concern
12. Richer
13. Exhibit
15. British and Canadian bazooka
18. Marine fur firms
20. Jewish month
22. Trumpeter, for one
25. Congers
26. Helm position
27. Summer TV fare
29. Self-evident propositions
30. River deposit
36. Yap
37. Learning
39. Red, for one
40. Arch
12. Perform

SOLUTION to previous Cross Word Puzzle

PASTORS AND CONSISTORIES,

ORDER IN TIME FOR CONFESSION CLASS

THE NEW CATECHISMBOOK

"BY GRACE THROUGH FAITH"

by Dr. R. KOOISTRA

Second Print

FOR ADVANCED CLASSES AND STUDY GROUPS.

CONTENTS: Life is Religion — God's General Revelation — God's Special Revelation — Scripture and Confession — The Knowledge of God — Our God is Triune — God's Names — More about God — God and World — God and His World — God's Decree and Providence — Man in and after Paradise — Sin and its Results — The Covenant of Grace — Our Saviour and Lord — Salvation Obtained — Salvation Received — Elect in Christ — The Church — The Means of Grace — Baptism — The Lord's Supper — The Last Things.

23 CHAPTERS — 96 PAGES — PRICE PER COPY $1.50

A consistory wrote:

". . .We studied the book and all agreed it to be very good; up to date, sound in answers, dealing with youth problems. We like the set-up, without question-answers. It's more a STUDY book . . ."

Published by

GUARDIAN PUBLISHING COMPANY LIMITED

BOX 312 — STATION B — HAMILTON, ONTARIO

IT PAYS TO ADVERTISE IN THE CHRISTIAN COURIER

Support

YOUR CHURCH IN ACTION!

CHRISTIAN REFORMED WORLD RELIEF COMMITTEE

733 Alger St., S.E.
Grand Rapids, Michigan

Servant of Slaves

BY

GRACE IRWIN

(50)

Now he touched it with lingering evocative hands and kissed it, as he always kissed her letters.

"Oh, my Dear, my Dearest, my Beautiful," he said brokenly. "It is my very assurance of your love that brings disquiet. You could not be alive and forbear to write, knowing how I long for your letters. Yet —"

Yet, if she were dead, would not her family have sent him word? But there again the absence of letters from Jack or from any of the Catletts augured as ominously. If Mary were well and her letters had gone astray, was it likely that theirs too had miscarried? It was at least arguable that they would spare him news of her death while he was so far from home. News of her death — O God —

The arrival of his messenger to the **Seagull**, and with him Mr. Jonas's escort to dinner and to shore lodging away from the stifling heat of an anchored ship, interrupted the prayer. In scattered phrase, whenever he was momentarily free from talk, he called on God for help and strength, while questioning whether the dreaded blow had not fallen deservedly and as a direct result of his excessive affection.

That was June the third. By June the twenty-third John, with still more cause to confirm his grim forebodings, came and went about the performance of his duties like a lost man. A week after his arrival a boat had come with a letter from Mr. Manesty; but no word of his wife. A reference in it to the death in childbirth of a young woman with whom Mary had made friends during her sojourn in Liverpool before the **African's** departure, did nothing to allay his terror. About the same time, exploring every avenue, he had dispatched a small boat to Antigua, the **African's** original destination in the West Indies. Considering how often he had referred to St. Kitts in his letters, it was a slim hope; but the indulgence of it had postponed the sick assurance which was creeping steadily nearer and affecting him visibly, to the anxiety of a large and kindly acquaintance in the busy port.

Had his state of mind been less depressed, he must have been cheered at the efforts of almost complete strangers to help and divert him. "A desire of rendering myself agreeable to you," he had written in some surprise to Mary during his first voyage, "has insensibly made me more acceptable to others." This capacity for friendship, which seemed to grow out of the centrifocal nature of his attachment to her, was rather wonderingly accepted by the young man who had before his marriage made an effort to stake off his "dull rusty gloominess." But he had never in his life been made so much of. His youth, the circumstances and degree of his distress, appealed to the comfortably settled merchants and plantation owners of the island, to whom Manesty's recommendation was the Open Sesame of his acceptance. He was entertained from house to house. Good news from home for Captain Newton was the toast after dinner and supper. If he happened to say, for the sake of conversation, scarce knowing what he said, that he liked any particular thing, it was sure to appear on the table or as a gift, though the whole island had to be ransacked for it. Cags of green and white sweetmeats, pineapples, rare shells, exotic garments, were pressed upon him without payment. Heavy-hearted, he sent them by faster vessels, as fore-runners of himself, to the home which might be no longer home to him.

The slaves were sold and had brought good prices. His fears that the slow condition of trade at Guinea had made the voyage a losing one, were considerately allayed. His own share in the profits was greater than he had expected, and he sent a bill of exchange for a large part of the amount to Mary in one of the letters which he tried to make newsy and, if not cheerful — for that was quite beyond him — at least apparently serene. If — if his fears proved groundless, he was ashamed that Mary should know how poorly he had achieved the calm and trustful submission to the will of God which he had enjoined on both of them. Similarly, in the letter which he dispatched to Jack, though he admitted the consternation into which he was thrown, he begged his brother-in-law not to disclose his weakness to others. Deeply conscious of his responsibility as a believer to witness to the power of that belief in his life, he found, like the Apostle Paul, that to will was present with him though not to achieve the good which he willed. And this, his failure of trust, with its consequent inner dread that such faithlessness had rendered the dreaded blow necessary, made his anguish more bitter.

And that was bitter indeed. The broadly built figure, so spare when he first returned to England that Manesty's shop-owning acquaintance, eyeing the prospective Captain, had thought him in a consumption, had once more lost the flesh it had acquired during his months of ease at home. His face, under the weatherbeaten brown of African sun and winds, became more haggard daily. Incessant pains in his stomach made it difficult for him to show even a polite modicum of appreciation for hospitality, and, in conjunction with the pressing pain in his head, kept him in constant fear of collapse. He forced himself to read the Scripture, though much of what he read was lost on a mind which brought every thought around to one thought. He prayed, prayers of intercession, and sobbing cries of penitence. That he continued able to discharge his duties and to assume what he fondly considered an air of cheerfulness in company, he attributed solely to this source of strength; but he felt that his heart was broken, and though he had not previously thought that a broken heart could prove fatal, he trusted — if the desire of his eyes had been taken from him — that the stroke would kill him too.

The **Zanzibar** was weighing anchor at noon for her homeward voyage and would take his letters. John had returned to the **African** for some spare sheets and, alone in the heat of his cabin, sealed the last packet, written for eyes that might be beyond the power of reading. It had been an abatement of his helplessness to adhere to his habit of writing three times a week, but he felt more and more as he wrote like a man calling into the unanswering dark. He pressed his seal into the wax, looked at the name which he never wrote or saw without incredulous gratitude, and dropped his aching head in his hands, beyond the relief of tears.

Outside the cabin the sound of ship and harbour mingled in the bright hot air: inside it, wrapped in his gloom, John scarcely heard the voices of sailors refurbishing the rigging, the hail of a passing boatman, the untired screaming of gulls. Almost two years before this he had written to his wife: "Nothing, necessary business excepted, seems deserving of my attention but religion and love. For at the age of twenty-five I have seen enough to force my assent to the confession which experience extorted from Solomon in his latter days, 'All is vanity and vexation of spirit!' I mean all that can be possessed exclusive of these two principles; but under their regulation the whole creation blooms with beauty." Now one had apparently been taken from him, perhaps because he had prized it unduly. His faith still held but its comfort was withdrawn.

Not the least instructive part of the school of experience into which his sundering from his wife had thrust him had been the discovery, step by step, of good behind seeming evil. The trauma of separation had thrown him back on the neglected Inseparable One. In all circumstances of his life he saw, with increasing penetration, the amazing grace of God's dealing with him, the preventing Hand which had punished and preserved, granted and withheld for good. As shrewdly observant of others as self-critical, he realized how wretched the two of them would have been, if his desire for her had been granted before he had learned in some measure how to value and treat her. The unutterable ecstasy of their last meeting — a meeting which in one hour repaid him for the seventeen months of separation, and which was but a foretaste of the unclouded joy of their six months together — drove him to an appraisal of the effects of separation in producing the unusual quality of their mutual love, in contrast to the satiety and dissatisfaction of other couples of his acquaintance. Not that his knowledge of seafaring men left him under illusion that separation, qua separation, was a requisite for married bliss! It was he, the individual, on whose refractory and wayward nature this amazing graze was being expended. Similarly the hardships and disagreeable aspects of his employment had deepened his gratitude and sense of responsibility. Loneliness and the comparative leisure of days and weeks on the open sea drove him to study. He became proficient in mathematics and conversant in Latin authors both classical and mediaeval, so that he tried his hand at English translations and at Latin poems in the metres of Horace and Juvenal. They drove him further to a first-hand knowledge of the Scriptures, unprejudiced by controversy or schools of theological division, of which indeed he was still in total ignorance.

With a simple credo he had returned from his first voyage and, during the halcyon months of reunion and the country entertainment in which the Catletts' wide acquaintance spent their time, had been at times guiltily conscious of a moratorium in his spiritual growth. He found that the church services in the vicinity were an instrument little conducive to stir any warmth or interest within him; nor was there anyone who seemed at all concerned with religion, except as a necessary and polite convention. Dread of seeming singular and showing to a disadvantage before Mary kept him reticent, except in argument, and hesitant to share even with the experiences of his soul.

Yet he had attained some growth. The woods and fields around Chatham afforded the sort of oratory in which prayer and praise came to him most readily. In his reading, Scougal's **Meditations on the Life of God in the Soul of Man** opened new vistas of inner experience, and Philip Doddridge's biography of Colonel Gardiner indicated a step he was loathe to take, the step of public witness to the work of grace being wrought in him.

Of his cowardice in this regard his conscience now reproached him; especially of his failure to speak much of the all-important topic with his adored wife, whose surroundings afforded her no one capable of leading her farther than she had already attained. If she had gone through a lingering illness without the consolation of a working faith, if she had faced death with uncertainty and fear concerning her personal share in the merits of Christ, then he had failed her. He felt that he would give anything for the chance to retrieve one such lost opportunity.

He was still sitting, head in hands, when the messenger came; not the messenger for his letters, but his own boatswain returned with the yawl from Antigua, and smiling as a man smiles who is the bearer of good news.

There were other letters: one from his stepmother, several from Jack Catlett, one from Mrs. Catlett with enclosures from Eliza and Georgie. But the six from Mary (oh, how kind and careful is my dear! as he said in the hasty post-script to his own packet) those six he touched and handled and kissed and carried to his knees in a passion of penitence and thanksgiving; then read and reread with feelings which ranged from delirious joy to solemn gratitude.

When he had finished this — preliminary — perusal he found himself, though shaken and weak, almost restored to health.

(To be continued.)